

Emperyalist zirvelerin savaş çığırkanlığı - A. Engin Yılmaz

Hegemonyası geri dönülmez biçimde çözümlenmesine rağmen halihazırdaki hegemonik gücünü halen de koruyan ABD'nin ve başını çektiği Batılı emperyalistlerin tüm bu

adımlarının emperyalist rekabeti ve hegemonya kavgasını her alanda keskinleştirceği, silahlanma yarışını çılgınlık düzeyinde tırmandıracağı yeterince açıktır. ABD emperyalizmi karşısında eko-

nomik ve politik planda güç kazanan, odaklar, Batılı emperyalistlerin dayatmalarına çaresizce boyun eğmemektedirler.

s.12

Sosyalist
Siyasal Gazete

Sayı: 2022 / 24
3 Temmuz 2022

Kızıl Bayrak

kizilbayrak70.net

NATO'nun "yeni" savaş konsepti ve Türkiye

NATO'daki kirli pazarlıkta anlaşma

NATO'nun yayılması ve bunun insanlığın geleceğini tehdit eden çatışmaları tetikleme riski, dinci-faşist rejimin şeflerinin umurunda değil.

Tek adam rejiminin kaybedeni işçiler

Sömürücü asalak sermaye sınıfının zorba rejimlere ayakta kalacak. işçi sınıfının dişe diş mücadele dışında kalıcı bir çözüm yolu yoktur.

İşçilere sadece açlığı değil, onursuzluğu dayatıyorlar!

Süren asgari ücrete ek zam tartışmaları, toplantıların ardından, en azından toplantıya katılan kesimler açısından noktalandı.

İktidar ve aparatları meydan okuyor - S. Soysal

s.18

G7 Çin ile rekabeti kızıştırmak istiyor!

s.14

NATO'nun "yeni" savaş konsepti ve Türkiye

NATO bileşeni ülkeler, ABD emperyalizmi öncülüğünde 28-30 Haziran tarihinde toplandı. "Tarihi zirve" olarak nitelenen toplantıda, emperyalist güçler ve işbirlikçi ülkeler arasında yapılan diplomasi trafiğinin ardından NATO'nun "yeni konsepti" onaylandı.

İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya alınmasına dönük tartışmalar söz konusu zirvenin öne çıkan başlığı olsa da, Madrid'de gerçekleştirilen zirvenin temel gündemi, emperyalist dünyada değişen dengeler ve NATO'nun bu yeni tablo üzerinden nasıl konumlanacağı oldu.

EMPERYALİST DÜNYADA HEGEMONYA MÜCADELESİ VE NATO'NUN "YENİ KONSEPTİ"

İkinci emperyalist paylaşım savaşının ardından, sosyalizm ve "Sovyet tehdidi-ne" karşı kurulan emperyalist savaş aygıtı NATO, Sovyetler Birliği'nin dağılmasının ardından, tasfiye edilmek bir yana, ABD emperyalizminin çıkar ve hedefleri doğrultusunda yeni stratejiler üzerinden varlığını sürdürmeye devam etti. 89' yılı kılışıyla birlikte emperyalist dünya düzeninde dengelerin değişmeye başlaması, buna bağlı olarak emperyalist güçler arasında belirginleşen çelişkilerin yönetilmesi, dünyanın ekonomik ve siyasi olarak yeniden paylaşılması sorunu ve daha birçok konuda NATO, hegemonik gücünü kaybetmeye başlayan ABD emperyalizmi tarafından temel bir aygıt olarak değerlendirildi, döneme ve gelişmelere bağlı olarak yani misyonlar tanımlandı.

Son çeyrek yüzyılın gelişmelerine bakıldığında NATO misyonunda iki temel unsurun öne çıktığı açıkça görülebilir. İlki, ABD emperyalizmi elinde bir dünya jandarması olarak kullanılması (bu, aynı zamanda bir iç savaş örgütü olarak varlığını sürdürmesi anlamına da geliyor), ikincisi ise emperyalistler arası çelişki ve gerilimleri dengede tutmanın temel bir aracı olarak değerlendirilmesi.

"Soğuk savaş" sonrası NATO'nun

ABD emperyalizmi tarafından dünya jandarması olarak yeniden dizayn edilmesinin ilk ve geniş çaplı örneği Balkanlar'da yaşanmıştı. Başını ABD'nin çektiği emperyalist koalisyon Yugoslavya'daki işbirlikçileri eliyle kıskırttıkları iç savaşı gerekçe göstererek NATO'yu savaş sahasına sürmüş, bölgeyi büyük bir yıkıma uğratmıştı. Rusya'nın Balkanlar'daki nüfuzunu zayıflatmayı ve bölgeye askeri ve siyasi açıdan kalıcı olarak yerleşmeyi esas alan bu saldırganlığın politik arka planını ise, NATO'nun 50. Yıl zirvesinde belirlenen "yeni konsept" oluşturuyordu. NATO'nun ABD emperyalizmi elinde bir dünya jandarması olarak kullanılması ve genişletilmesi politikası 2006 yılında gerçekleştirilen Riga zirvesinde yeni boyutlar kazandı.

Öte yandan, ABD emperyalizmi NATO'yu gerek "partner" gerekse hasım olan emperyalist güçler arasındaki dengeyi kendi lehine sağlamak, kendi hegemonyasını bu savaş aygıtı üzerinden dayatmak için de etkin bir şekilde kullanmaya devam etti. Dünya olaylarının güncel seyri ve Ukrayna üzerinde devam eden emperyalist mücadele ve ona bağlı gelişmeler bu gerçeği bir kez daha gözler önüne sermiş bulunuyor.

"NATO, ABD emperyalizminin elinde, öteki emperyalistleri denetim altında tutmanın, herşeye rağmen kendini gösteren çelişki ve çatışmaları dizginleyip uzlaştırmanın da temel önemde bir aracıdır. Onun bu özelliği ABD için bugün her zamankinden daha önemlidir; zira onun bir döneme kadar tartışmasız olan egemenliğine kampın içinden itirazlar gelinen yerde daha açık ve güçlü bir biçimde ortaya konulabilmekte, bu çerçevede, bunları dizginleyebilmenin bir temel aracı olarak NATO'nun önemi de ABD payına artmaktadır. ABD, kendi dünya imparatorluğu hesapları ve stratejisi çerçevesinde, NATO'yu öteki emperyalistler üzerinde bir denetim aracı, çelişki ve çatışmaları kontrol aracı olarak elde tutmak istemektedir."

28-30 Haziran'da gerçekleştirilen ve "tarihi" olarak nitelenen son NATO Zirvesi'nde savaş aygıtının mevcut konsepti bir kez daha onaylanmış bulunuyor. Bunun kendisi hegemonyası zayıflayan ABD emperyalizmi adına önemli bir başarı sayılabilir. Zira, Rus emperyalizmini türlü yollarla ve provokasyonlarla savaş sahasına çeken ABD emperyalizmi şimdi de bunu gerekçe göstererek NATO'nun kuzeydoğu kanadı üzerinden genişletilmesi politikasını Batılı emperyalist koalisyon ve işbirlikçilerine onaylatmış bulunuyor. İsveç ve Litvanya'nın NATO'ya dahil edilmesine dönük karar özü itibariyle bunu anlatıyor. İkincisi, NATO'nun (ve ABD'nin) Avrupa'daki varlığının tahkim edilmesi anlamına gelen silah ve asker yığınağın artırılmasına yönelik karar da ABD emperyalizmi adına, özellikle hegemonik gücünü dayatmak bağlamında önemli bir kazanım. Ve üçüncüsü, ittifaka bağlı ülkelerin NATO üzerinden silahlanmaya ve askeri harcamalara ayıracakları bütçeleri arttırmaları kararı, ekonomik olarak ABD'nin üzerindeki yükün diğer emperyalist güçler tarafından paylaşılması anlamına geliyor ki, bu da ABD'nin hanesine bir kazanım olarak yazılabilir. Fakat, emperyalist dünyada hassas dengeler üzerinden seyreden çok yönlü krizler ve olası beklenmedik gelişmeler NATO zirvesinde ABD adına elde edilen kazanımları bir anda altüst edebilir.

Son NATO zirvesinden yansıyan bir diğer dikkat çekici gelişme ise Rusya'nın açık, Çin'in ise üstü örtülü şekilde tehdit olarak tanımlanması ve hedefe konması oldu. Birçoklarının zirveyi "tarihi" olarak tanımlamasının gerisinde büyük oranda bu değerlendirme yer alıyor. Zira, NATO zirvesinde Rusya ve Çin'in tehdit unsuru olarak tanımlanması, Doğu Avrupa ve Asya-Pasifik'te suların çok daha ısınacağına, emperyalistler arası güç ve egemenlik mücadelesinin savaş dahil bir dizi biçim üzerinden kızışacağına ve farklı alanlara doğru yayılacağına, bu bağlamda NATO'nun genişletilmesine dönük

yeni adımlar atılabileceğine işaret ediyor.

NATO UŞAKLARININ SAHTE "ZAFERİ"

Madrid'de yapılan NATO zirvesi dünya kamuoyunda olduğu gibi Türkiye'de de öne çıkan gündemlerden biri oldu. Bunda, gerici-faşist rejimin zirve öncesinde içeride ve dışarıda pompaladığı temelsiz söylemlerin, İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya üyeliği üzerinden kirli pazarlıklar eşliğinde yaptığı "veto" şovunun, yine aynı konu bağlamında Erdoğan'ın "dünya lideri" olarak makyajlanıp iç kamuoyuna servis edilmesinin elbette belirgin bir payı var.

Rejimin önden iç kamuoyunda yaratmak istediği algı ve zirve sonrası pompaladığı sahte "zafer" söylemleri bir tarafa bırakılırsa, "NATO seferi"nden tam uşaklık dışında neyle dönüldüğü ise belirsizliğini koruyor. Zira, NATO zirvesi başlamadan uşaklara has bir muamele gören ve Biden tarafından 3'lü masaya oturtulan Erdoğan yönetimi, haftalardır attığı naraları yutmuş olarak geri döndü. Yansıdığı kadarıyla elinde sadece İsveç ve Finlandiya'nın silah ambargosunu kaldırma sözü bulunuyor. 3'lü memorandumda belirlenen diğer konuların (talep ettikleri bazı isimlerin iadesi vb.) uygulanabilirliği ya da 3 güne unutulup unutulmayacağı ise başka bir tartışma konusu. Tüm bunlar dışında, emperyalistlerle yapılan diplomasi trafiğinde karanlıkta kalan bazı kirli anlaşmalar ve pazarlıklar yapılmış mıdır, bunu süreç gösterecek.

Öte yandan, kimi ABD'li sözcüler Türkiye ile ilişkiler bağlamında öne çıkan gerilimlerin (F16 ve F35 ambargosu, S400 krizi, Suriye ve Rojava'ya dönük saldırı hazırlığı vb.) NATO zirvesinde gündeme getirilmediği yönünde açıklamalar yaptılar. Görünen o ki, Biden'la görüşme hevesine nail olan T. Erdoğan, tüm bu açılardan da eli boş dönmüş bulunuyor.

O halde zirveden gerici-faşist rejim adına geriye ne kalıyor? ABD emperyalizmine ve NATO'ya tam uşaklık!

NATO'daki kirli pazarlıkta anlaşma...

Emperyalist savaş aygıtı NATO'nun genişlemesi histerik bir şekilde devam ederken İsveç ve Finlandiya'nın katılımı noktasında bazı 'pürüzler' çıktı. Pürüz çıkararak AKP şefinin 'rest' çekmesi idi. Bu 'çıkış' bazı çevreler tarafından ABD ve NATO'ya restmiş gibi yutturulmaya çalışıldı. Oysa bunun kirli bir pazarlık konusu yapıldığı biliniyordu.

NATO'nun yayılması ve bunun insanlığın geleceğini tehdit eden çatışmaları tetikleme riski, dinci-faşist rejimin şeflerinin umurunda değil. Onların dertleri ABD ile kirli pazarlıklar yaparak birtakım şeyler kazanmaktır. Finlandiya ile İsveç'e ise, mültecilere tanıdıkları hakları kısıtlamayı dayattılar. PKK, PYD, FETÖ mensubu olduğu iddia edilen kişilerin bu ülkelerde yaşaması ve bazı siyasi faaliyetler yürütmesi Erdoğan rejimini rahatsız ediyor.

İspanya'nın başkenti Madrid'de bir araya gelen savaş aygıtının şeflerinin ilk işi, İsveç ve Finlandiya'nın katılımı konusundaki pürüzü aşmak oldu. Yansıyan haberlere göre, AKP şefini pek dikkate almayan Joe Biden, Finlandiya ve İsveç'ten gelen talep üzerine Tayyip Erdoğan'la konuyu görüştü.

Biden ile AKP şefinin neler konuştuğu bilinmiyor. Ancak Erdoğan'ın yelkenleri suya indirmesi görüşmenin etkili olduğunu gösterdi. Zira NATO şefinin katılımıyla görüşen Türkiye, İsveç, Finlandiya Dışişleri Bakanları'nın anlaşmaya vardığı

bildirildi.

'Müjdeyi' savaş aygıtının şefi Stoltenberg verdi. İsveç ve Finlandiya'nın NATO'ya katılım için Türkiye ile mutabakata vardığını, Türkiye'nin endişelerinin giderileceğini söyleyen Stoltenberg, NATO ülkelerinin şeflerinin 29 Haziran (Çarşamba) günü İsveç ve Finlandiya'ya NATO'ya katılmaya davet için karar alacağını bildirdi.

Anlaşmadan sonra hazırlanan memorandumda sarayın Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu, Finlandiya Dışişleri Bakanı Pekka Haavisto, İsveç Dışişleri Bakanı Anne Linde imza attı.

Anlaşmaya en hararetli desteği ise Biden verdi ve Twitter hesabından yayınladığı mesajda şu ifadeleri kullandı:

"Üçlü mutabakat imzaladıkları için

Finlandiya, İsveç ve Türkiye'yi tebrik ediyorum. Bu, NATO'nun Finlandiya ve İsveç'e davetinde çok kritik bir adım ve ittifakımızı güçlendirip, kolektif güvenliğimizi arttıracak. Zirveye başlamak için harika bir yol."

AKP şefinin yelkenleri indireceği beliydi. Zira iddialı nutuklar atmak, pazarlık masasına oturup 180 derece dönüşler yapmak Erdoğan'ın karakterinin ayrılmaz bir parçasıdır. Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Mısır gibi ülkeler karşısında bile dönüşler yapan birinin, Joe Biden söz konusu olduğunda dönmesi elbette mümkün değil. Bu 'keskin nutuklar ve keskin dönüşler' uluslararası

ilişkilerde AKP şefinin, -var idiyse eğer- saygınlığını çoktan yerle bir etmiştir.

Biden ile yaptığı görüşmede AKP şefi bir vaat alabilmiş midir? Bu henüz belli değil. Buna karşın ucu Erdoğan'a kadar uzanan yolsuzluk/talan davaları konusunda Biden'den birtakım tavizler koparmış olma ihtimali var. Aksi halde Halk Bank davası, Rıza Zarrab'ın itirafları ve Sezgin Baran Korkmaz'ın verdiği/vereceği bilgilerden dolayı AKP şefinin paçasını kurtarması zor olurdu.

AKP şefi kendi paçasını kurtarmış olabilir. Ancak iki ülkenin NATO'ya katılımına onay vermek için yürüttüğü pazarlık, bir tür 'zorbalık ve gericilik ihracı' olmuştur. Çünkü Finlandiya ve İsveç'ten talep ettiği şeyler, oradaki siyasi mültecilerin haklarının gasp edilmesidir. 'Terör örgütü yandaşı' oldukları gerekçesiyle bazı göçmenlerin siyasi faaliyetlerinin engellenmesi, hatta Türkiye'ye iadeleri veya sınır dışı edilmeleri noktasına varabilecek şeyler talep edildi. Finlandiya-İsveç ikilisi de 'Türkiye'nin terör konusundaki endişe ve hassasiyetleri'nde haklı olduğunu ve bunları gözetceklerini söylediler.

AKP şefinin 'dik duruşu' denen 'riyakarlık gösterisi'nden işte bu gerici kepezelikler çıktı. Kokuşmuş bir rejimden başka bir şey beklenemezdi elbet. Savaş aygıtını genişletip insanlığın geleceğini tehdit eden batılı emperyalistlerin saray rejimiyle pazarlıklar yapıp anlaşmaya varmaları ise kepezeliğin bir başka boyutunu oluşturmuştur.

Saray rejiminin sahte vaatleri

Ekonomik, sosyal, siyasal krizler toplumun geniş kesimlerinin yaşamını zehir ederken, AKP-MHP rejiminin erken seçime dönük hazırlıkları da belirginleşmeye başladı. Ülkeyi uçuruma sürükleyenler, tam bir utanmazlıkla yeni bir seçime hazırlanıyorlar. Pişkin pişkin halkın karşısına çıkıp bir de oy isteyecekler.

20 yıldan beri işbaşında olan dinci-ırkçı rejim birçok alanda ülkeyi çöküşe sürüklemiş durumda. Toplumun geniş kesimleri, sistem olarak kapitalizmin, siyasal iktidar olarak dinci-ırkçı rejimin yarattığı enkazın altında yaşam mücadelesi veriyor. Hal böyleyken, sayısız suçun faili olan AKP-MHP şefleri seçimlere hazırlık bağlamında vaatlerde bulunmaya başladılar.

ZORBALIK VE PIŞKİNLİK!

Bir topluma karşı bu kadar ağır suç işleyenler, olağan koşullarda insan içine çıkamaz, kaçacak delik arardı. Oysa bunlar kaba bir küstahlık, tiksinti verici bir pişkinlikle vaazlar veriyor, toplumun geniş kesimlerinin kendilerinden nefret ettiğini bilmelerine rağmen, "iktidarı ele geçirdik. Heveslenmeyin. Bundan böyle kimseye bırakmayız. Kabusunuz olmaya devam edeceğiz" diyorlar.

Toplumsal meşruiyetlerini yitirdikleri için ancak zorbalıkla rejimlerini ayakta tutabilen iktidar sahipleri milyonlarca işçiye, emekçiye, kadına, gence kısacası toplumun ezici çoğunluğuna "sizi kale almıyoruz, tepenizde boza pişirmeye devam edeceğiz" mesajı verecek kadar pervasızlar.

Burjuva siyaset dünyasının ölçülerine göre bile vasat altı olan bu iktidarın davranış ve icraatları dinci-ırkçı zihin dünyalarının 'fitratından' kaynaklanıyor olsa gerek. Ancak bundan da önemli olanı, tepelerinde boza pişirdikleri kitlelerin henüz bu zevatın yakasına yapışıp hesap sorabilecek bilinç ve örgütlülük düzeyine ulaşamamış olmasıdır.

Sermayenin siyasal alandaki bu en gerici, en bağınaz temsilcilerinin yaptıkları iğrenç olsa da şaşırtıcı değil. Zira yağma, talan, yalan üzerine inşa edilmiş bir rejimin 'değerler dünyası' da ancak zorbalık, pişkinlik ve riyakarlığın toplamından oluşan bir karışım olabilirdi. Düzen muhafetini kendi meşreplerine göre dizayn ettikleri için, bu zevattan ancak kitlelerin

örgütlü mücadelesi geliştiğinde hesap sorulabilir.

'DEMOKRASİ VE REFAH' VADETTİLER 'ENKAZ VE SEFALET' YARATTILAR

Dinci-gericiler ve onlarla ittifak halinde olan şoven-ırkçılar 'yerli/millî' olduklarını, 'milleti temsil ettiklerini' öne sürer, başkalarını 'kökü dışarıda' olmakla itham ederler. Oysa ülkenin yakın tarihine bakıldığında, kendi aralarında geçişen olan bu iki gerici akımın emperyalistlerle 'yerli' işbirlikçilerinin düzlediği zeminde siyaset sahnesine çıktığı görülür. Her iki akım da emperyalistler ve sermayenin çıkarları için tetikçilik yapma konusunda deneyimlidir.

Bir Amerikan projesi olarak AKP, 2002'de iktidara taşındığında zemin düzleyenlerden biri MHP'nin şefiydi. Dönemin koalisyon hükümetini yıkıp erken seçimin yolunu açan faşist partini şefi Devlet Bahçeli, o günden bu yana düzenin kendisine yüklediği bu rezil misyonu oynuyor.

İktidar dümeninin başına yerleştirilen AKP'nin ise 'büyük vaatleri' vardı; güya ülkeye demokrasi getirecek, vesayeti kaldıracak, toplumu refaha kavuşacak ve daha birçok şey yapacaklardı. Elbette çok şey yaptılar, ancak vade ettiklerinin tam tersini! 20 yıl boyunca emperyalistlere, kapitalistlere hizmet ettiler, kendilerini ve yandaş kapitalistlerini besleyen bir yağma/talan/yalan rejimi kurdular. Ül-

kenin kentlerini, ormanlarını, derelerini, ovalarını talan ettiler. Yüzbinlerce hektar tarım ve ormanlık alanı yok ettiler. Bütün derelere HES kurdular. Ülkeyi şantiyeye çevirip bu sayede dolar milyarderleri oldular. Ülke kaynakları azalınca da mafya babaları ile uyuşturucu ticaretini organize etmeye başladılar. Siyasal alanda anlaşamadıkları kapitalistlerin, tüccarların 'mallarına çöktüler' vb...

Yağma ve talandan beslenen rejim, tepeden-tırnağa ve iliklerine kadar çeteleşti/mafyalı/tarikatlaştı. Ülkenin birikimlerini talan ettikleri gibi devlet kurumlarını da parsellediler. Sarayın etrafında toplanan siyaset, tarikat, sermaye, mafya, çete karışımında oluşan ucube/mafyatik bir rejim kurdular. Bu rejim ise 20 yıllık bir enkaz yarattı. Faturayı ödeyen/ödemeye devam eden toplumun çoğunluğu, bu dinci-ırkçı rejim tarafından 'korku, umutsuzluk, çaresizlik, sefalet' girdabının içine atıldı.

ENKAZDA CENNET VAADI

Seçim çalışmalarına başlayan saray rejiminin şefleri, yarattıkları enkazın üstüne çıkarak vaazlar vermeye başladılar. Erdoğan her zamanki gibi sahtekarlıkta hiçbir sınır tanımıyor. 20 yıl başta kalıp ülkeyi bir enkaza çeviren bu iktidar utanmadan, sıkılmadan, pişkin pişkin vaatler sıralıyor.

Erdoğan, "20 yılda ülke zenginliğini talan ettik. Büyük bir enkaz yarattık. Dolar milyarderleri olduk. Yandaş kapitalistler

sınıfı yarattık. Bütün ihaleleri onlara veriyoruz. Sizi sefalete mahkum ettik. Ama dişinizi biraz daha sıkın düze çıkmaya az kaldı. Bir kez daha bizi seçin 2023 yılında size 'cennet vatan' vaat ediyorum" demeye getiriyor.

Sermaye iktidarı elbette AKP'den önce de çirkef içindeydi. Nitekim AKP gibi bir partinin kolayca iktidar dümenine yerleştirilmesi ve 20 yıl boyunca orayı terk etmemesi, tam da o çirkef sayesinde mümkün oldu. Buna rağmen 20 yıllık bir enkaz yaratan, sorunları derinleştirip içinden çıkılmaz bir hal almasına neden olan rejimin başındakiler, bu saatten sonra vaatler verip oy isteyebiliyor.

İşçilere, memurlara, emeklilere, öğrencilere ve toplumun diğer kesimlerine vaatlerde bulunan iktidar, Cumhuriyet'in 100. Yılı'nda 'genel af' olabileceği söylentisini de yayıyor. Bunları tam da dikta rejimi tahkim eden birçok yasa ve icraata imza atarken yapıyor.

Hal böyle olunca "ülkeyi talan etmiş, enkaza çevirmiş, milyonları sefalete sürüklemiş bir rejimin tepesindekiler bu cüreti nereden buluyor?" sorusu doğal olarak gündeme geliyor. Zira işçi sınıfı ve emekçilerin bu zorba/hırsız takımından halen hesap soracak bir mücadele ortaya koyamamış olmaları, iktidardakilere böyle şeyler yapma zemini hazırlıyor. Durum bu kadar vahimken, artık bu pişkin zorbalara oy vermek değil, yakalarına yapışıp işledikleri suçların hesabını sorma zamanıdır.

Dinci-gericiler arası kavgışma

E. Bahri

Geçenlerde ölen Nakşibendi Tarikatı'na bağlı İsmailağa Cemaati'nin şefi Mahmut Ustaosmanoğlu'nun cenazesinde devlet erkani ön sırada saf tuttu. Tayyip Erdoğan başta olmak üzere, burjuva siyaset sahnesinin birçok figürü saf tuttular arasındaydı. Görüntü, düzen siyaseti ile dinci-gericiliğin karanlık yuvaları olan tarikatların nasıl da iç-içe olduklarını gözler önüne sergi. Sermaye sınıfının siyasi alandaki temsilcilerinin bir ultra gericinin tabutu etrafında toplanmaları, bu siyasi kastla temsil ettiği kapitalistlerin toplumu nasıl bir koyu gericilik içinde boğmak istediklerini bir kez daha açığa çıkarttı.

Türkiye'de devlet erkani ve siyasi figürler ya bir mafya babasının ya ultra-gerici bir tarikat şeyhinin cenazesinde buluyor. Bu kepezelik son olarak Mahmut Ustaosmanoğlu'nun cenazesinde görüldü. Ölen bu tarikat şeyhinin ettiği laflar arasında şunlar da var: "Ne zaman hasta olmuşsam, bilin ki hanımlarınızdan biri çarşafını çıkarmıştır...", "Kadın sokağa çıkacak bir şey değildir...", "Kızlar katiiyen orta, lise, üniversiteye gitmez, avanaklık etmeyin..."

Devletin tepesinde oturan AKP şefi işte bu zihniyeti taşıyan adama 'önderimiz', 'üstadımız' diye hitap ediyor. Deva Partisi, Gelecek Partisi şefleri peşinde saf tutuyor. İyi Parti'den, CHP'den birileri de bu gericilik seremonisinde yer alıyor. Bu aynı kişiler utanıp sıkılmadan "Türkiye

laik, demokratik, sosyal bir hukuk devleti" tekerlemesini tekrarlıyorlar.

Düzen siyasetinin arkasında saf tuttuğu cemaatte olup bitenler, 'manevi önder' diye ilan edilen tiplerin rant/mevki kavgasına tutuştukları görülüyor. İsmailağa Cemaati'nde yaşananları Cumhuriyet'teki köşesine taşıyan Barış Terkoğlu, Mahmut Ustaosmanoğlu yönetim vasfını yitirdiğinden beri cemaatin paramparça olduğunu ve çeşitli hocalar etrafında toplanmış grupların birbirinden hazzetmediğini belirtiyor.

Her hocanın bir mescit, vakıf, dernek veya yayınevi etrafında halkalar kurduğunu belirten Terkoğlu, ölen şefe yakın birinin Fatih Çarşamba'da bıçaklı saldırıya uğradığına, Mekke'de karşılaşan Kıyam-Der ile Fatih Medreseleri taraftarlarının birbirlerine saldırdığı ve çok sayıda kişinin yaralandığına dikkat çekiyor.

'Milletin manevi önderleri' gibi sıfatlar vehmedilen bu kişilerin çıkarlar, mevkiler için nasıl birbirine saldırdığı, Mekke'de bile kavga edecek kadar hırslı olmalarından da anlaşılıyor. Gericiliği topluma yayan bu insanlar kişisel çıkar ve ilkel hırslarını takke ve cüppe ile örtme çalışıyorlar. Ancak büyük şefleri ölünce takkeler düşüyor çirkin keller görünüyor. Düzen siyasetinin figürleri gibi bunlar da yozlaşmış, yaptıkları hizmetler

karşılığında düzenin sömürü ve yağma çarkından kendilerine verilen pay için kavga edip duruyorlar. Böyle olunca takkeler, cüppeler, sakallar 'dünyevi' çıkarlar için hırsla yaptıkları kavgaları örtemiyor. Vaazları/görüntüleri ile icraatlarının toplamına bakıldığında 'kapitalizmin yarattığı ucube bir tür'den başka bir şey görünmüyor.

Son günlerde gündeme gelen dinci-gericiler arasındaki bir diğer çatışma ise, AKP'li Bülten Arınç ile AKP'li Mehmet Metinler/Melih Gökçek ikilisi arasında patlak verdi. İkili, AKP'yi eleştiren Bülent Arınç'a saldırırken, Arınç ise, onlara ağır ithamlar yöneltti. Her zaman riyakâr, her zaman ikiyüzlü olan dinci-gericiliğin bu önde gelen figürleri, ancak kendi aralarında kavga ettikleri zaman gerçeğin bir kısmını dile getiriyorlar. Ayrıntıları açıklamalar da yaptıkları imalar, her iki tarafın da bir çirkef bataklığında yüzdüğünü göstermeye yetiyor.

Bu aralar AKP'nin bazı figürleriyle kavgaya tutuşan bir diğer isim ise, dinci-gerici medyanın en berbat temsilcisi olan Yeni Akit yazarı Abdurrahman Dilipak'tır. Gericiliğin fikir babalarından biri olan Dilipak, kendisi hakkında dava açan bazı AKP'lilere kızmış görünüyor. Aksi

halde 'din kardeşi' olmalarına rağmen birbirleri hakkında bu kadar ağır ithamlarda bulunmazlardı.

AKP'ye yakın bir isme ait olduğu iddia edilen cinsel içerikli bir kasetin sosyal medyada yayınlanmasının ardından yorum yapan Dilipak'ın iddiaları dikkat çekicidir. Farklı konumlarda bulunan birçok AKP'li hakkında kasetler olduğunu öne süren Dilipak, saray rejiminden pis kokuların yükselmeye devam edeceğini ima etti.

Bazı AKP'lilerin kendisi hakkında dava açmalarına kızgınlığını dile getiren Yeni Akitçi Dilipak, Cumhuriyet'in aktardığı şu iddiaları ortaya atıyor: "Bakın bunun arkası gelecek. VIP ve CIP listeler yolda, siyasetçi, bürokrat, iş adamı, STK'lı, akademisyen, gazeteci, sanatçı, liste kabarı. Adnanilerin, FETÖ'cülerin, Sauna çetesinin ve daha nicelerinin ellerindeki kasetler patladı patlayacak gibi sanki.

İş dünyasının büyüğü ortancası, yeşili, moru, kırmızı, sarısı, karası, beyazı, her renk ve her rengin her tonundan birileri var diyorlar..."

Uzun yıllar boyunca ülkenin kaynaklarını birlikte talan eden, devletin kurumlarını aralarında paylaşan dinci-gericilik odaklarının, çürümüş saray rejiminin beka sorunu derinleştikçe birbirlerine düşmeye başladıkları anlaşılıyor. Bu ise onların nasıl bir çirkef bataklık içinde yüzdüklerinin daha iyi görünmesini sağlıyor.

Gerici rejimin aparatlarına milyarlar akıtılıyor

AKP'nin bir tür 'yan kuruluşu' olan bu aparatlar hem dinci-gerici ideolojiyi yaymak için kullanılıyor hem büyük rant transferlerine kılıf işlevi görüyor. Bu tür aparatların faaliyetleri hem yerel yönetimlerin kaynaklarından hem devletin genel bütçesinden finanse ediliyor. Bu kurumlardan şu veya bu şekilde nemalanan 'AKP militanlarından' oluşan bir kesim var. Bunların sayısı bilinmiyor. Ancak aparat kurumların yaygınlığı buradan beslenip dinci-gericiliğe hizmet edenlerin azımsanmayacak sayıda olduklarını gösteriyor.

AKP rejimi aracılığıyla bu aparatlara transfer edilen paranın miktarı saklanı-

yor. Hangi aparatın ne kadar pay aldığı belli değil. Ancak kurum/aparat adı anılmadan genel olarak bu alanda harcanan paraya dair bazı bilgiler var. Birgün gazetesinden Hüseyin Şimşek'in 'Cumhurbaşkanlığı Strateji ve Bütçe Başkanlığı 2021 Yılı Genel Faaliyet Raporu'ndan aktardığı veriler, bu aparatlara devasa bir servetin transfer edildiğini gözler önüne seriyor.

Raporda vakıf ve derneklere 2020 yılında 1 milyar 97 milyon 513 bin TL aktarıldığı belirtiliyor. Son iki yılda aktarılan tutarın 1 milyar 962 milyon 513 bin TL'ye ulaştığı belirtiliyor. Hangi dernek ya da vakfa ne kadar para aktarıldığı,

neden aktarıldığı, emekçilerin sırtından sızdırılan bu devasa kaynakların kimler tarafından nerede harcandığına dair ise herhangi bir bilgi verilmiyor. Bu bilgilerin toplumdan gizlenmesi, dernek/vakıf adı altında faaliyet gösteren saray rejiminin aparatlarının kirli işler çevirdikleri anlamına geliyor. Zira böyle olmasaydı hangi aparata ne kadar para aktarıldığı anlatılır, bu para ne için harcadığı 'iftiharlar' açıklanırdı.

Rejimdeki kokuşma öyle bir noktaya varmış ki, ülke ekonomisinin çöküşe sürüklendiği, milyonların açlık sınırı altında bir ücrete mahkûm edildiği, toplumun geniş emekçi kesimlerinin insanca geçinebilme olanağından yoksun bıraktığı koşullarda bile aparatlara servet transferi dolu-dizgin devam ediyor.

Din istismarı ile şoven ırkçılık üzerinden politika yaparak sermaye sınıfına hizmet eden AKP Diyaneti, besleme medyayı ve sistemin diğer kurumlarını kullanarak gerici ideolojisini topluma dayatıyor. Bu orta çağ artığı ideolojiyle toplumu zehirlemek için yüzlerce 'sivil aracı/aparatı' da pervasızca kullanıyor. Dernekler, vakıflar, yurtlar, kulüpler, şirketler, 'sivil toplum örgütleri', araştırma merkezleri ve daha birçok farklı isimle anılan yüzlerce araç/aparat kullanıyor.

Saray rejiminin kullandığı bu aparatların bir kısmı 'kirli işlerle ünlü' oldukları için tanınıyor. Onlarca çocuğun tecavüze uğradığı Ensar Vakfı, AKP şefinin oğlunun adıyla anılan devletten 'bağış' adı altında sızdırdığı milyonlarca lire ile gündeme gelen TÜRGEV Vakfı, Okçular Vakfı vb...

Altı ayın sonunda uyanma vakti!

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu (BDDK), 24 Haziran Cuma günü piyasalar kapandıktan sonra bir karar açıkladı. "Koordineli makro ihtiyati adımlar" olarak ifade edilen karara göre, şirketlerin bulundurduğu döviz 15 milyon TL'yi aşması ve bunun bir yıllık satış hasılatının yüzde 10'unu geçmesi halinde bankalardan ticari kredi alamayacaklar.

Kararla birlikte şirketler eğer kredi almak istiyorlarsa ellerindeki döviz satmak zorunda kalacaklar. Türkiye'de kredi almayan şirketin çok az olduğu da düşünüldüğünde pek çok şirket elindeki döviz satmak durumunda kalacak. Ardından yapılan yeni açıklamada bağımsız denetime tabi bir şirket statüsünde olmaması durumunda söz konusu şirketin karar kapsamına girmeyeceği duyuruldu.

Karar sonrası dolar kısa süreli olarak 16,80'e geriledi. Çoğu ekonomist, bu yeni düzenlemenin yaşanan mali kriz karşısında etkili olmayacağını, kurdaki düşüşün MB tarafından piyasaya sürülen dövizden kaynaklı olduğunu belirtti.

Geri-faşist rejimin "yerli-millî" ekonomi politikasının işçi ve emekçiler için olumlu bir karşılığı bulunmuyor. Sermaye ve yabancı yatırımcı odaklı atılan adımlarda ise fatura işçi ve emekçilerin sırtına yükleniyor. "Faiz sebep, enflasyon sonuç" politikası gereği faiz artırımına gitmeyen sermaye iktidarı, sermayedarlara döviz sattırarak kurları düşürmeyi hedefliyor. Bu tür adımlarla ekonomide büyüme verileri sabitlenmiş olacak.

Seçimlere kadar büyümenin belli bir seviyede tutulması hedefi ile AKP-MHP

iktidarının enflasyonla birlikte büyüme konusunda ısrar edeceği görülmektedir. İktidarın ekonomideki her adımının günü kurtarmaya dönük bir muhtevası bulunmaktadır. BDDK kararı sonrasındaki ilk etkilenen kur dolar oldu ancak bunun devam etmeyeceği ortada.

KKM ile döviz getirisi garanti eden sermaye iktidarı Hazine rezervlerini kullandı. Gelire endekli senet (GES) hamlesi tutmadı, şimdi ise kısıtlamalarla şirketlerin döviz tutmalarını engellemeye çalışmaktadır. Bazı iktisatçılar bu adımların ihracatı yavaşlatacağını ifade etti. "Makro ihtiyati önlem" adı altında atılan adımla krediden vazgeçmek istemeyen şirketlerin döviz satışına geçmesi ve kurun bir "istikrar" kazanması bekleniyor.

"Sermaye kontrolü" anlamına gelen bu kısıtlamaların ekonomik gerekçelerden çok siyasal kaygılarla yapıldığı pek

çok iktisatçının ortak yorumu. Keza Bakan Nebati'nin Bloomberg'de soruları yanıtlarken söyledikleri bir itiraf niteliği taşıyor:

"Aldığımız bütün kararlar daimi kararlar değil. Hepsini geçici. Dövizle işiniz yok, TL ile iş yapın diyoruz..."

... Etkisini gördük. Burada firma sayısından ve belirlenen rakamdan ziyade etkisi ve verdiği mesaj önemli. Biz, piyasada ne oluyor ne bitiyor her şeyin farkındayız ve diyoruz ki, paralarını alıp gidip bu parayla döviz alma."

Kabine sonrası açıklama yapan Erdoğan, "ek bütçe"yi yama ile ayakta tutmaya çalışıyor. Cari açığın giderek arttığı ve Merkez Bankası'ndaki rezervlerin eridiği bir durumda taşıma suyla değişiminin

döndürülemeyeceği açık olmalı. Ekonomi alanında yama ve sopayla yol yürümeye çalışan Erdoğan, kendi maaşına yapılması planlanan %40 zamma karşı kamuoyunda yükselen tepkiler üzerine büyük bir şovla bundan vazgeçti.

Saray rejiminin bakanı Nebati'nin ekonomideki düzelmeye için biçtiği altı ay geride kaldı. AKP'nin tek adam rejiminin inşasına başladığı günlerde Erdoğan'ın "Siz bu kardeşinize yetkiyi verin, ondan sonra faizle, şunla bunla nasıl uğraşılır göreceksiniz" demesi üzerinden ise dört yıl geçti. Bu süre içinde üç büyük döviz şoku yaşayan ekonomi ile tırmanışı durdurulamayan enflasyon gerçeği, sermayeye teşvik, emekçilere yoksulluk olarak geri döndü. Saray rejimi bir gün daha ayakta durmak için faturayı işçi ve emekçilerin sırtına yüklenmeye devam etmektedir...

Hak-İş'in şefi işçiden değil saraydan yana!

Hak İşçi Sendikaları Konfederasyonu (Hak-İş) şefleri, sendikaları AKP-saray rejiminin aparatı gibi kullanıyor. Zira işçi sınıfının sorunları, hakları ya da talepleri onları zerre kadar ilgilendirmiyor. Konfederasyon Başkanı Mahmut Arslan'ın asgari ücretle ilgili aldığı tutum, bu rezaleti bir kez daha teyit etti.

Hak-İş'in şefi, asgari ücret zammı tartışılırken, enflasyon oranının üzerinde artış yapılması gerektiğini söylemişti. Sarayın 'yalan üretme aparatı' TÜİK'in açıkladığı enflasyon oranı %73 civarında. Gerçek enflasyon ise, en az iki katıdır. Buna rağmen Mahmut Arslan kendi çapında bir 'çıkış' yaparak güya asgari

ücrete enflasyon oranı üzerinde zam yapılmasını istedi.

Müritleriyle birlikte saraylarda sefahat süren Erdoğan, asgari ücrete %30 artışı yeterli gördü. Buna göre 1 Temmuz'dan itibaren asgari ücret 5 bin 500 lira olacak. Türk-İş'in yayımladığı açlık ve yoksulluk sınırı araştırmasının sonuçlarına göre ise, haziran ayında dört kişilik bir ailenin açlık sınırı 6 bin 391 TL'ye yükseldi. Yani ücret yürürlüğe girmeden 891 lira açlık sınırının altında kaldı. Bu

arada dört kişilik ailenin yoksulluk sınırı da 20 bin 818 TL'ye yükseldi.

Asgari ücrete enflasyonun üzerinde zam talep eden Hak-İş'in şefi, yüzü kızarmadan tam bir utanmazlıkla çark etti. Laf kalabalığı uzun bir açıklama yapan Mahmut Arslan, "Hak-İş olarak, asgari ücrette yapılan yüzde 30'luk zammı son derece önemli buluyor ve memnuniyetle karşılıyoruz..." diyor. Ancak hızını alamayan sendika ağası burada durmuyor; "Bu süreçte Cumhurbaşkanımız Sa-

yın Recep Tayyip Erdoğan'a ve Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanımız Sayın Prof. Dr. Vedat Bilgin'e teşekkürlerimizi iletiyoruz" diye devam ediyor.

Bu işçi satıcısı, işçi konfederasyonunun başkanı, ama milyonlarca işçiye açlık sınırının altında bir ücreti reva gören işçi düşmanı saray rejiminin tepesindeki teşekkür ediyor. Bu zihniyeti taşıyan birinin böyle bir görevde bulunması başta Hak-İş üyeleri olmak üzere işçi sınıfı için züldür. Yazık ki, işçi sınıfı sermayenin bu Truva atlarını başında atmadan, sendikaların gerçek misyonunu oynaması mümkün olmayacaktır.

Gerici rejimin trol gerçeği

Ekonomik kriz, kitlesel işsizlik, sefalet koşullarının ağırlaşması ile birlikte kokuşmuş AKP-MHP rejiminin işçi ve emekçilere kestiği ağır faturayı gözler önüne seriyor. Elinde başka yol ve yöntem kalmayan gerici-faşist rejim kendisinden olmayana dönük zorbalığın her biçimini kullanmaktan da geri durmuyor.

Kitleler nezdinde meşruiyetini giderek yitiren gerici rejimin kendi içinde yaşadığı kriz ve çözümlerle birlikte her alanda kullandığı kirli yöntemler bir bir açığa çıkıyor. Hatta bunun için kurduğu özel ekiplerin askeri, yargı, eğitim ve medya vb. alanlardaki kirli faaliyetleri her geçen gün, gün yüzüne çıkıyor. Cemaatler ve paramiliter çetelerle işlediği uyuşturucu ticareti, faili meçhul cinayetler, kara para aklama ve mala-mülke çökme gibi sayısız vakanın sorumlusu olan bu rejimin suçları saymakla bitmiyor.

BİR AKTROLÜN İTİRAFLARI

Gazeteci Seyhan Avşar'ın geçtiğimiz günlerde yaptığı Orhan Sarıkaya röportajı, gerici-faşist rejimin sosyal medya alanında kullandığı kirli yöntemleri ve işlediği suçları ortaya koydu. "Aktrol" denilen çetenin içinde uzun yıllar çalıştığını söyleyen Sarıkaya, bu çetenin Haziran

Direniş'inden sonra kurulduğunu, AKP Genel Merkezi'ndeki çekirdek kadronun trend topicleri (TT), hedef gösterilecekleri ve destek olunacak kişi ya da olayları saptadığını, görseller hazırlayıp 197 bin kişiden oluştuğu söylenen Aktrol Ordu'su'na gönderdiğini ifşa etti.

Davutoğlu ve ekibinin başlattığı bu çetenin şimdi Soylu, Berat Albayrak ve Metin Külünk ekiplerinden oluşan 3 ayrı kolu olduğunu itiraf eden Sarıkaya, ekiplerin başında sarayın İletişim Başkanı Fahrettin Altun'un bulunduğunu ifade etti. Sarıkaya, Soylu'nun istifası sonrası "geri dön" çağrılarını, Kaftancıoğlu, Kılıçda-roğlu ve Demirtaş'a yönelik linç kampanyaları organize ettiklerini ve bunun karşılığında da para aldıklarını itiraf ediyor.

Maaşlar da devletin kasasından, yani işçi ve emekçilerin vergilerinden karşılanıyor. Değer, ahlak, hak-hukuk ve kural tanımaz bu besleme ordu, gericiliğin borazanlığı ve tetikçiliğini işte böyle yapıyor.

ALGI YARATAMAZSAK SANSÜRLERİZ!

AKP, iş başına geldiğinden bu yana medyayı kendine göre şekillendirdi ve tamamına yakını kontrolü altına aldı. Bu da internet haberciliği ile sosyal medyanın kullanımını ve önemini artırdı. AKP'nin sosyal medyayla derdi ise Haziran Direnişi ile başladı. Onun öncesinde de internet mecrasını tek sese dönüştürmeye çalışıyordu ancak sosyal medyanın Haziran Direnişi'ndeki rolü-

nü özel bir saldırı konusu haline getirdi. "Twitter, mwitter, kökünü kazıyacağım" diyerek bu alana saldırmaya başlayan Erdoğan, sosyal medyayı tek ses yapmak için kendisine trol ordusu kurdu. Toplumun gözünde gerçekleri manipüle etmeyi kendine düstur edinen Erdoğan, aktrol ordusunu besledi, büyüttü ve bilgi kirliliği yaydı, linç kampanyaları organize etti. Tüm bunlara rağmen yolsuzluklarını, suçlarını, yalanlarını kapatmayı başaramayan gerici rejim, bu alandaki saldırılarını "dezenformasyonla mücadele" adı altında sansür yasası ile devam ettirmek istiyor. Bu son gelişmeler; manipüle edemedikleri gerçekleri yok sayarak, duyulmasının, görülmesinin önüne geçerek saltanatını sürdürmeyi isteyen gerici-faşist rejimin çürümüşlüğüne gösteriyor.

Aktrolün itirafları ile de açığa çıkan bir gerçek var ki, gerici rejimin kendisi dezenformasyona karşı değil dezenformasyon için yasaları eğip büküyor. 2007'de yürürlüğe giren 5651 sayılı İnternet Kanunu, aradan geçen 15 yılda 18. düzenlemesini "dezenformasyon" başlığı altında alacak gibi gözüküyor. 15 yıldır 18'inci kez düzenlemeye denk düşen sansür yasası tüm internet kullanıcılarını yakından ilgilendiriyor.

"Otel olmayacak yerden duman çıkmaz!"

Yaz aylarına Marmaris'te yaşanan orman yangını gündemi ile girdik. Amazon Koyu'ndan başlayan ve 5 gün süren yangında 4 bin 500 hektarlık kızılçam ormanı göz göre göre yok oldu. Geçen yıl da birçok kentte çok ciddi orman yangınları yaşanmış, bir dizi önlemin alınmadığı ortaya çıkmıştı. Geline nokta halen daha önlemlerin alınmadığı ortada. Büyük bir çevresel ve ekolojik yıkıma yol açan yangınlar üzerinden iktidar ve düzen siyaseti yalnızca demagogik açıklamalar yaparak sorunu kriminalize etmeye çalışıyor.

Yangın felaketi nedeniyle geçen yıl 139 bin 503 hektarlık ormanlık alan kaybedilmişti. Türkiye'nin ciğerlerinin yok olduğu bu felaketlerin kısa sürede sonlandırılması için kritik bir öneme sahip yangın söndürme helikopterlerinin Türkiye'nin envanterinde neredeyse hiç bulunmadığı, olanların ise çürümeye terk edildiği ortaya çıkmıştı. Bu yıl ise sözde yangın söndürme helikopterleri temin edildi, çürümeye terk edilenler

ise kullanılabilir hale getirildi. Türk Hava Kurumu'nun (THK) 1969 model olduğu için "eski" denilen uçaklarına karşı bu yıl Tarım ve Orman Bakanlığı'nın temin ettiği helikopterlerden biri 1963, diğeri ise 1962 model. Getirilen bu helikopterler ise tamamen şaibeli. ABD'li Columbia Helicopters Inc. Havacılık Şirketi'nin envanterinden çıkardığı 1962 yapımı N6674 kayıt numaralı helikopter dünyanın en uzun uçuş süresine sahip. 82 binin üzerinde uçuş saati ile ABD'li şirketin uçuştan çektiği helikopter Türkiye'deki yangınları söndürmek için bakanlık tarafından satın alındı. Bir diğeri getirilen helikopterlerin ise en son uçuşunu 2018 yılında gerçekleştirdiği biliniyor. Tarım ve Orman Bakanlığı benzer helikopterlerden 10 adet satın aldı. Elden düşme, ikinci el helikopterlerin orman yangınlarını söndürmek için getirilmesi "dostlar

alışverişte görsün" demekten öte bir anlam taşıyor. Bazı ekologların yaptıkları açıklamalarda ise yangın söndürme helikopterlerinin yeterli bir önlem olmadığı yaz aylarında yanma olasılığı yüksek ormanlarda yangını arttıran kuru ot, ince dal vb. maddelerin her sene düzenli olarak temizlenmesi gerektiğine dikkat çekiyor.

Orman kıyımının ve çevresel yıkımın gerisinde, sistemin rant ve talan politikaları, gerekli önlemlerin alınmaması, dahası herhangi bir doğal felakete gerek kalmaksızın ormanların, tarım arazilerinin ve kıyıların yapılaşmaya açılması gibi politikalar yer alıyor. Kâr hırsı uğruna çevre geri dönüşü olmayan bir felakete sürükleniyor. Yalnızca orman yangınları değil sermaye devleti tarafından çevre katliamının bin bir çeşidi gerçekleştiriliyor. Öyle bir doğa anlayışları var ki, Ay-

dos Ormanı "Millet Bahçesi" adı altında yağmalanmak isteniyor. Topluma "yeşil alan oluşturuyoruz" denilirken ağaçlar katlediliyor. Ormanlar, dereler, nehirler şirketlere peşkeş çekiliyor.

Toplumda orman yangınları oteller ile özdeşleşmiş durumda. Geçen yıllarda çıkan yangınlardan biliniyor ki yangının ardından tekrardan yeşillendirileceği söylenen arazilere lüks oteller inşa ediliyor. Kısacası yaşanan hiçbir olay bu düzende ranttan bağımsız düşünülüyor, düşünülemez de.

Bugün Marmaris'te yakılan ağaçlar, İliç'te siyanürle zehirlenen Fırat Nehri, Dersim'de kesilen ormanlar bu toplumun geleceğidir. Ormanların ortalama yüzde 58'i, tarım alanlarının yüzde 60'ı madenlere ruhsatlanmış durumda. Para hırsı ile gözü dönmüş sermayedarlar, bu toplumun geleceğine göz dikmektedir.

Doğamıza, çevremize sahip çıkmak geleceğimize sahip çıkmaktır. Geri dönüşü olmayan felaketlere geçit veremeyelim!

Tek adam rejiminin kaybedeni işçiler!

24 Haziran 2018 tarihinden itibaren kapitalistlerin demir yumruğu görevini üstlenen tek adam rejimi, bu dört yılda işçi sınıfının ve emekçilerin analarından emdiği sütü burnundan getirmiştir. Altın çağını yaşayan kapitalistler ise, tam da bu rejim sayesinde işçi sınıfına katmerli sömürüyü kolayından dayatmış ve haklarını gasp etmiştir. Servet-sefalet arasındaki kutuplaşmanın iyice derinleştiği bu dönemde, işçi sınıfı ülke tarihinde hiç olmadığı kadar yokluk, yoksulluk ve köleliğe maruz bırakılmıştır.

Geçtiğimiz günlerde DİSK-AR, rejimin dört yıllık bilançosunu anlatan raporu kamuoyuna sunarak bu dönemin kaybedeninin işçi sınıfı olduğunu rakamlarla anlattı. “Başkanlık rejiminde enflasyon yüzde 15’ten yüzde 74’e fırladı, ABD doları 4,8 liradan 17,4 liraya yükseldi. 2018-2022 arasında asgari ücret döviz cinsinden 92 dolar geriledi. Geniş tanımlı işsizlik oranı 5,4 puan, geniş tanımlı işsiz sayısı 2,6 milyon arttı. Emegün milli gelir içindeki payı yüzde 37,8’den yüzde 31,5’e geriledi. Asgari ücretin Kişi Başına Gayri Safi Yurtiçi Hasılaya oranı yüzde 53’ten yüzde 37’ye geriledi” ifadelerinin yer aldığı rapora bakıldığında, rejimin işçi sınıfı için nasıl da tam bir felakete dönüşüğünü kanıtlamaktadır.

‘60’lı ve ‘70’li yıllarda serpilip gelişen Türkiye işçi sınıfı, çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirmek için mücadele yürütmekteydi. Sermaye sınıfı da her de-

fasında karşı saldırıya geçmek için fırsat kollamaktaydı. Tam da bu nedenle 12 Eylül askeri faşist darbesinin işçi sınıfına ve devrimci harekete yönelik yapıldığı herkes tarafından bilinen bir gerçektir. Kapitalist-emperyalist dünyanın o dönemki krizlerini aşmak için işçi sınıfına dayattığı neoliberal politikalarını Türkiye’deki adı olan 24 Ocak Kararları, bizzat askeri faşist darbisiyle uygulamaya geçilmiştir. Üretim parçalanmış, güvencesizlik, kayıt dışı çalışmanın önü açılmış ve daha da kötüsü işçi sınıfının örgütlülükleri tasfiye edilerek katmerli köleliğe razı edilmek istenmiştir. Kısacası Türkiye o dönemden bu yana dizginlerinden boşalarak süren

uygulamalarla fiilî bir emek cehennemi haline getirilmiştir.

İşte tam da bu nedenle askeri faşist darbesinin ürünü olan Erdoğan AKP’si, 20 yıldır işçi sınıfına kan kusturmaktadır. Kapitalistlerin sömürde gemi azya almalarını sağlayan Erdoğan AKP’si, tek adam rejiminin olduğu son dört yıldaki icraatları ile artık işçi ve emekçilere kuyunun en dibini gösterdiği açıklanan verilerle bir kez daha ispatlanmıştır.

Ucuz iş gücü piyasasında neredeyse dünyada birinci sıraya yerleşen Türkiye’ye kapitalist tekeller adeta akbabalar gibi üşüşmektedir. İşçilerin emeğini ucuzlatarak işbirlikçi sermayenin palaz-

lanıp büyümesine ve yabancı sermayenin ise ülkeye akın etmesini sağlayan tek adam rejimi, sömürücü kapitalist sistemin siyasi temsilciliğini layıkıyla yerine getirmektedir.

Artık gericileşmiş ve çürümeye yüz tutmuş tekeller kapitalist sistem, yönetilemez hale gelen yapısal krizleri nedeniyle böylesi rejimlere ihtiyaç duyduğu açıktır. İşçi sınıfının küçük bir taviz dahi koparmasına izin vermeyen sömürücü sermaye sınıfının siyasi temsilcilerinin de tam da o nedenle kendi suretlerine bürünmüş olmaları şaşırtıcı değil. Öyle ki, baskı ve zorbalığı olağan hale getiren tek adam rejimi, kendi kurallarını yeniden oluşturarak, toplumu zapturapt altına alıp sermayeye “yürü ya kulum” demiştir.

İşçi sınıfı ve emekçilerin bu karasandan kurtulmaları için Anka Kuşu misali küllerinden yeniden doğması gerekmektedir. Sömürücü asalak sermaye sınıfının bugünden sonra da ancak zorba rejimlere dayanarak ayakta kalabileceği göz önüne alınırsa, işçi sınıfının sermaye sınıfına karşı dışı dışı mücadele dışında kalıcı bir çözüm yolu yoktur. İşçi sınıfının önünde iki seçenek bulunmaktadır: Ya bütün bu olan bitenleri sessizlikle karşılayarak kendisiyle birlikte toplumun barbarlık içinde yok olmasına göz yumacak ya da sömürü sistemini karşısına alıp emeğin özgürleşmesi mücadelesini yükselterek kurtuluşun yolunu açacak...

Trakya ve İstanbul’da örgütlenme çağrısı!

Hayat pahalılığının her geçen gün daha da artması ile işçi ve emekçilerin yaşam şartları zorlaşıyor ve alım güçleri düşüyor.

TRAKYA’DA FAALİYET

Çorlu ve Çerkezköy’de fabrika servis noktalarında tekstil ve metal işçilerine “Ücretlerin insanca yaşanacak bir düzeye gelmesi için; birliğe, mücadeleye!” başlıklı bildirimler yaygın bir şekilde ulaştırılmaya devam ediliyor. Trakya’daki tekstil ve metal işçilerine dağıtılan bildiride mücadele ve örgütlenme çağrısı yapılıyor. Dağıtımlarda Arçelik ve B/S/H

işçileri Türk Metal’in bir sendika olmadığının farkında olduklarını ve bugün diğer fabrikalardan bir şeyleri fazla alıyorsa o da Metal Fırtnası’nın ve MİB’in mücadelesinin sonucu olduğunu ifade ettiler.

BEYSAN SANAYİ SİTESİ’NDE ÇAĞRI

Devrimci Tekstil İşçileri Sendikası İstanbul Temsilciliği ile Tüm Otomotiv ve Metal İşçileri Sendikası, Beysan Sanayi Sitesi’ndeki işçilere “Emeğimize, geleceğimize ve haklarımıza sahip çıkalım!” şiarlı bildirimlerle seslenerek mücadele ve örgütlenme çağrısı yaptı.

KIZIL BAYRAK / TRAKYA, KÜÇÜKÇEKMECE

Sefalet ücreti açıklandı!

Haftalardır hararetli bir şekilde süren asgari ücrete ek zam tartışmaları, “dostlar alışverişte görsün” toplantılarının ardından, en azından toplantıya katılan kesimler açısından noktalandı.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nu oluşturan “İşçi, işveren ve devlet” bileşeninin güya yürüttüğü tartışmalar neticesinde, milyonlarca işçiyi ilgilendiren rakam açıklandı. Tayyip Erdoğan’ın sağına ve soluna hizalanan Komisyon bileşenleri, birer-ikişer cümlelerin ardından sözü “Reis”lerine bırakarak, gerçekleştirilen şovun kendileri için ayrılan kısmını tamamladılar. Erdoğan’ın beklenenden kısa iç-dış gelişmeler, iktidar ve yaptıkları üzerine hamasi nutuklar, bol çarpıtma açıklamalarının peşi sıra, “Çalışanlarımızı enflasyona ezdirmeyeceğiz” söylemi eşliğinde %30’luk zam duyuruldu. Buna göre asgari ücretin net 5500 TL’ye çıktığı, ücretlerin asgari ücret kadar kısmından vergi muafiyetinin devam edeceği ifade edildi. Sermayedarlara da her işçi için 100 TL teşvik verileceği söylendi.

Yapılan açıklamanın burjuva kanunlarını dahi hiçe sayarak saray rejiminin şefi tarafından yapılması bir yana, bu aynı zamanda Komisyon’un esasta hiçbir hükümünün olmadığını, Saray ve şürekâsının politik hesaplarının belirleyiciliğinin yanı sıra sermayenin ihtiyaçları çerçevesinde bir kez daha oldu-bitti yaklaşımını teyit etti. Aynı zamanda geçmiş yıllarda Tayyip Erdoğan’ın sıkıştığında “sosyal tarafların” tartışarak asgari ücreti belirlediklerine dair sözlerinin de günü kurtarmak için söylenmiş boş sözler olduğunu bir kez daha bu vesileyle açığa çıkı.

Bakanlık ve sermaye temsilcileri için

normal olan bu durum, görünen o ki işçi temsilcisi sıfatıyla toplantıya katılan Türk-İş açısından da kanıksanmış, oturdukları koltuklarda ha bir ceket asılı durmuş ha nefes alıp verebilen bir canlı, bunun hiçbir farkının olmadığını tüm topluma bir kez daha göstermiş oldular. İki gündür komisyon toplantılarına katılan birisinin kamuoyuna açıklama yapılacağı sırada hala, “Gereçlerimizi sayın bakanımız biliyor. İnşallah toplumu memnun edecek bir rakam olur da toplum rahat eder” cümlesi, Türk-İş Başkanı namına, yeni bir ibretlik beyan niteliği taşıyor.

Peki açıklanan rakam ne anlama geliyor? TÜİK’in yalan verilerinin gerçek yaşamla bir alakasının olmadığı artık geniş kesimler tarafından kabul görüyor. Üzerinde durmaya gerek yok. Komisyon toplantılarında işçileri temsil etmekten se, tarladaki korkuluk vasfına dahi sa-

hip olmayan Türk-İş ağalarının, düzenli yaptırıldığı açlık-yoksulluk sınırı araştırmalarına göre; açlık sınırı 6 bin 319 TL, yoksulluk sınırı 20 bin 818 TL. Aynı araştırmaya göre gıda enflasyonu %117. Enflasyon Araştırma Grubu’na (ENAG) göre ise enflasyon mayıs ayında yüzde 5,46 artarken, bir yıllık artış yüzde 160,76 oldu. Yaşamın gerçekleri buyken ve tablo her geçen gün daha da büyük bir yıkımı işçi ve emekçilere dayatırken, açıklanan asgari ücret açlık ve sefaletin pekiştirilmesi dışında bir anlama gelmiyor. İşçi ve emekçilerin büyük bir bölümünün mahkûm edildiği asgari ücret gerçeği karşısında, ülkenin yarısından fazlasının açlık sınırının altında bir yaşam süreceği, görünen o ki bol eğlenceli bir basın toplantısıyla pekiştirildi. Üstüne, metal işkolu gibi asgari ücretin biraz üstünde ücret alan işçilerin de “fazlalıklarının”

törpülenerek “eşitlendiği” bir tablo ortaya çıkmış oldu.

TİSK temsilcisinin üstüne basa basa vurguladığı “tüm tarafların mutabakatı” ile pekiştirilen bu tabloda herkes kendine göre bir sonuç çıkartabilir. AKP ve başındaki ekmeklik yeni demagojilere sarılabilir, sermayedarlar “Asgari ücret taban ücreti, imkanı olanlar daha fazlasını versin” arsızlığı ve rahatlığı gösterebilir. Hatta Türk-İş Başkanı gibi, sıkıntılı bir yükten kurtulmanın verdiği rahatlıkla, “Nazmi’yi” fotoğraf çekirtmeye çağırıp, sonrasında Tayyip Erdoğan’la “keyif çayı” içmek arzusunda olabilir. Bunlar bugün ki toplantının ortaya koyduğu gerçekler. İşçilere sadece açlığı değil, ortaya koydukları hal ve hareketlerle onursuzluğu dayatıyorlar.

İŞÇİLERE SADECE AÇLIĞI DEĞİL, ONURSUZLUĞU DA DAYATIYORLAR!

En azından komisyon toplantılarına katılanlar açısından görüşmeler eşliğinde süreç noktalandı. Şimdi sıra konunun esas tarafı ve muhatabı işçi ve emekçilerde. Açlığa, sefalete ve onursuzluğa, yüzüstü oynanan bu oyuna rıza mı gösterilecek, yoksa insanca bir yaşam ve çalışma koşulları için harekete geçerek hesap mı sorulacak? Sadece asgari ücretle geçinmeye çalışan işçiler için değil, asgari ücretin biraz üstünde ücret alan örgütlü-örgütsüz tüm işçilerin artık asgari ücrette eşitlendikleri gerçeğinin altı kalınca çizilmiş bulunuyor. İşçi sınıfı vakit kaybetmeksizin insanca bir ücret için harekete geçmeli, tabandan örgütlenerek sesini yükseltmelidir.

TOMİS: Pressan’a, Sinbo’ ya bekleriz!

Asgari Ücret Tespit Komisyonu’nun görüşmeleri sırasında Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Bilgin yine hama-set yaptı.

Vedat Bilgin ne dedi?

“Türkiye’nin ilk 1000 içerisindeki örgütlü iş yeri sayısı yüzde 13-14’tür, bu çok ciddi sorundur. Türkiye’nin emekçilerinin örgütlenmediği zaman ücretler asgari ücret düzeyine sıkışıp kalmaktadır. Bunun açılması için örgütlenmenin önünü açmamız lazım. Sendikalaşmayla ilgili engellemeleri kaldıracak çalışmalar yapıyoruz. Yasal engelleri, gerekçeleri

öne süren işletmelerin negatif tavrını aşacağız.

Biz Çalışma Bakanlığımız. Her şeyden önce emekçilerimizi korumak zorundayız. İşletmelerimizdeki sosyal barışı sağlamak zorundayız. Örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan zihniyeti yıkmamız lazım. Sonrasında da yasal mevzuattaki sorunları aşmamız lazım.”

Türkiye’de sendika üyesi olmak, sendikal faaliyet uzun yıllardır anayasal

güvence altında bulunmasına rağmen her yıl binlerce işçi sendika üyesi olduğu için işten çıkarılıyor. Şu anda birçok fabrikanın, işyerinin önünde işten çıkarılan sendika üyesi işçilerin direnişleri var.

Pressan ve Sinbo fabrikaları da sadece iki örnek. Sendikamızın örgütlenme faaliyeti yürüttüğü iki fabrikada yaşanan haksız ve hukuksuz uygulamalara karşı yaptığımız onlarca şikayete, suç duyurularına rağmen hala bir denetim

yapılmadı. Patronlar hakkında herhangi bir yasal süreç başlatılmadı.

İŞTE HER ŞEY ORTADA!

Sendikalaşmanın önündeki engelleri kaldırmak istiyorsanız, sizleri bir günlüğüne bu fabrikalara bekliyoruz. Gelin, görün sendikalaşmanın önündeki asıl engeller nelermiş? Gelmediğiniz her gün bu suçun ortağı olduğunuzu da beyan etmiş oluyorsunuz.

TÜM OTOMOTİV VE METAL İŞÇİLERİ SENDİKASI (TOMİS)

30 HAZİRAN 2022

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır mı?

E. Eren Yılmaz

“Emekçiler örgütlenmedikleri zaman ücretler, asgari ücret düzeyinde sıkışıp kalıyor. Bunun aşılması için mutlaka örgütlenmenin önünü açmamız lazım. Sendikalaşmanın önündeki engelleri.”

“Türkiye’nin ilk 1000 şirketi ihracat yapıyor, iyi para kazanıyor. Bunların 400’ünde örgütlü değilsek burada herkesin düşünmesi lazım. Örgütsüz bir toplumda herkes asgari ücretli çalışan oluyor.”

Kameralar karşısına geçerek kamuoyuna yapılmış iki açıklamadan alıntı bunlar. İlk alıntı Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı Vedat Bilgin’den. İkincisi ise ülkenin en büyük işçi konfederasyonu sıfatı taşıyan Türk-İş’in başkanı Ergun Atalay’dan.

Asgari ücrete ek zam için bir süredir yürütülen hararetli tartışmalarda, Tayyip Erdoğan’ın “talimatıyla” yan yana gelen ve güya “işçi ve emekçileri enflasyona ezdirmeme” amacıyla toplanan asgari ücret görüşmeleri öncesi söylendi bunlar. Milyonlarca işçi ve emekçiyi ilgilendiren bir dizi kararda, işçilerin غيابında hüküm kurarak yoksulluk ve sefaletin altına imza atanlar, işçilerin nasıl, hangi koşullarda yaşayacağına karar verenler, hatta işçilerin örgütlenmesinin yılmaz düşmanları anlaşılan şu sıralar ekonomik-sosyal sorunlar dışında işçi örgütlenmelerini de “kendilerine dert” etmişler. Öyle ya bu ikili işçi ve emekçilerin غيابında, onlar adına her şeyi düşünür, tartışır ve uygularlar.

Yıllardır kamu emekçileri için 3600 ek gösterge konusunda “üzerine çalışmalar yürüten” bakanlık, emekli milletvekilleri, bakanlar vb. için ek göstergeyi bir gecede 9000’e çıkartan “çalışmayı” tamamlayabildi. Konu emekçilere gelince “üzerinde çalışıyoruz” dışında bugüne kadar pek laf etmemiş olan bakan Vedat Bilgin, sendikal örgütlenmenin önünde engeller olduğunu, örgütlenme düzeyinin düşüklüğünü ve emekçilerin örgütlenmediğinde ücretlerin asgari ücrete sıkışıp kaldığını ifade ediyor. Sendikal örgütlenmenin önündeki engelleri kaldırmak için “çalış-

ma yaptıkları” müjdesini paylaşıyor. Görünen o ki kendilerine “üzerinde çalışmaya yapıyoruz” diyebileceği yeni bir konu bulmuşlar.

Oturduğu koltukları işgal eden ülkenin en büyük işçi konfederasyonunun ağası, işçilerin içinde bulunduğu çok yönlü sorunlar için, “reis”inden el pençericada bulunmak dışında bugüne kadar pek bir meziyetini gören, duyan olmayan Ergun Atalay da bakandan sonra konunun altını bir kez daha çizmek ihtiyacı hissetmiş. Ülkenin en büyük 1000 şirketinin çok kâr ettiğini ama bu şirketlerin çok azının sendikal olduğunu ifade etmiş.

Yapılan açıklamalarda ifade edilen cümlelerin doğruluğu-yanlışlığı bir tarafa. İşin enteresan yanı, bu tablonun sorumluluğunun kimde olduğu konusunda düğümleniyor. Sendikal örgütlenmenin önüne engel çıkartan, işçileri asgari ücrete mahkûm eden, ekonomik-sosyal yıkımı yaratan birileri olmalı. Öznesi olmayan cümlelerle ne anlatmak ya da ka-

nitlamak istiyorlar.

Yavuz hırsız ev sahibini bastırır mı? Bir yanda bırakın yeni fabrikalarda örgütlenmeyi, üyesi olan işçilerin dahi hak ve çıkarlarını savunmaktan aciz bir sendika bürokrati gerçeği duruyor. Diğer yanda yasal veya fiili bir dizi uygulamayla sermayenin işçi düşmanı, örgütlülük düşmanı politikalarını arkalayan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı...

Kısa zaman önce Pressan işçisinin sendikal örgütlenmesine saldıran, işçilerden zorla alınan e-devlet şifreleriyle Türk Metal çetesini fabrikaya sokan sermayedara karşı kılını kıpırdatmadı. Kısa sürede yetkiyi Türk Metal çetesine vererek, işçi ve sendika düşmanı icraatlara ortak olan bakanlığın başındakinin yaldızlı cümlelerinin hiçbir inandırıcılığı elbette yok! Demek o ki, laf kalabalığı yapacak argüman sıkıntısından, bir de sendikal örgütlülük üzerine gevezelik edelim denmiş. Yoksa aynaya baksalar, cümlelerin öznesini çok rahat bulacaklar...

PIB: Tok ve kararlı bir yanıt vermeliyiz!

Petrokimya İşçileri Birliği (PIB) asgari ücrete “ara zam” tartışmalarına ilişkin yaptığı paylaşımında şunları dedi:

“Her gün gelen yeni zamlarla ücretlerimiz hızla eriyor. En temel ihtiyaçlarımıza bile ulaşamaz hale geldik. Masraflarla ancak ek iş yaparak, kredi ve borçlarla baş edebiliyoruz. Çünkü sabahın ilk saatlerinden akşama kadar çalıştığımızda elimize geçen ücretin mevcut şartlarda yaşanılabilir bir hali kalmadı. Bunun yanında üretim baskısı, işsizlik tehdidi, mobbing ve en basit hakların dahi verilmediği hatta olanın da gasp edilmek istendiği çalışma şartları da cabası. Bu koşulların sadece ekonomik değil sosyal anlamda da ağır sonuçlarıyla karşı karşıyayız. Ücretlerin yükseltilmesi zorunluluk haline gelmişken, krizin yönetilememesi bu zorunluluğu da aşan bir boyuta gelmiş durumda. Kapitalist sistemin tıpkı pandemide olduğu gibi yıkıcı sonuçlarını ağır şekilde yaşıyoruz.

Öyle ki bu durumu TÜSİAD gibi sermaye grupları dahi sıklıkla dile getirmektedir. Tabi ki bizler biliyoruz ki işçilerin insanca yaşaması sermaye sınıfının umurunda değil. Onlar her koşulda kar-

larını korumak ve artırmak için hareket eder. Ücretlerin artırılmasını da işyerlerindeki verimliliği, sürekliliği üzerinden düşünürler. Toplumsal huzursuzluğun yaratacağı mücadelelerin önüne geçmek için şartları belirli bir düzeyde tutmak isterler.

Sarfedilen vaatler bizi aç bırakacak ama öldürmeyecek

AKP hükümetinin bir öne çıkartıp bir geri çektiği “ara zam” bu ortamda tekrar gündeme geldi.

Enflasyonun seyri ocak ayında asgari ücrete yere göğe sığdıramadıkları yapılan %50 zammın hemen ertesi gün erimeye başladığı biçimde ilerliyor. Ancak ara zam yapmak için altı ay bekleyerek şartların iyice dibe batması gerekti. Milyonların geçinememesi umurlarında değil. Bunu da bir şova, seçim yatırımına dönüştürmek için fırsat biliyorlar. Hatta ekonomi bakanı Nebati’nin yüzü kızarmadan açıkladığı gibi ‘enflasyonu düşürmek için çok sert tedbirler alabilirdik.

Büyümeyi tercih ettik. Bu sistemden dar gelirli hariç üretici firmalar, ihracatçılar kar ediyor. Çarklar dönüyor’. Bir avuç sermaye sahibinin krizden faydalanarak zenginleşmesi en önemli şey iken bunu emekçilerin yararlanmış gibi temel bir propagandaya çevirdikleri de bizzat sermayenin büyümesi.

Yapılacak zammın da tıpkı Ocak’taki gibi insanca yaşamaya yetmeyeceği ortada. İşçi sınıfı ve emekçileri kitlelerin nezdinde hiçbir güvenilirliği kalmamış TÜİK’in belirlediği rakamlara mahkûm edebileceklerinden şüphe yok. Açlık sınırının 6.391 lira, yoksulluk sınırının ise 20.818 lira olduğu koşullarda adeta yaşam savaşı veriyoruz. Mevcut tabloda sarf edilen sözler ve vaatler bizi aç bırakacak ama öldürmeyecek, eğitim-sağlık gibi masraflar için bankalara borçlandırılacak, sosyal hiçbir aktiviteye bütçe ve zaman ayıramayacağımız bir yaşama işaret ediyor.

Daha tok ve kararlı yanıt

Kendilerine sarayları, lüksü ve şatafatı reva görenlerin bize kader diye pazarladıkları sefaleti ortadan kaldırmak bizim elimizde. Temmuz ayında yapılabilecek konuşulan ara zammı şov malzemesi olmaktan çıkartıp insanca şartlara çekmek mümkün. Ancak ocak ayında başlayan, 150’ye yakın işyerinde üretim durdurarak elde edilen hakların sınırlarını bugün tüm sonuçlarıyla görebiliyoruz. Kazanımlar çoktan erimmiş durumda ve geriye bu mücadeleyi tekrar verebilecek, büyütebilecek ve asıl muhataplarını hedefleyen bir örgütlülüğe sahip değiliz. Bu nedenle mücadelenin tek tek fabrikalardan çıkartılıp genelleştirilmesi gerekiyor. Verilecek mücadelenin muhtevası ve örgütlenme biçimi bununla uyumlu hale getirilmeli. Kölece çalışma koşullarını allayıp pullayıp tekrar tekrar önümüze çıkaran, her fırsatta milyonların açlığına karşı nasıl da sermayeyi kolladıklarının altını çizen iktidara daha tok ve kararlı bir yanıt vermemiz lazım. Ücretlerin artırılmasının yanında, zamların geri çekilmesini, yoksulluk dayatan uygulamaların son bulması talep edilmeli.”

Gemi sökümde ahlaksızlık sermayenin fitratında var!

Aliğa'da bulunan Gemi Söküm tesisleri 40 yıldır faaliyette. Onlarca ölüm ve gemilerde ortaya çıkan asbeste, kurşuna rağmen bugüne kadar gerekli ilgiyi uyanırdı. 2022 başında Antep'te, İstanbul'da ve İzmir'de başlayan işçi eylemleri içinde Gemi Söküm işçilerinin eylemleri de vardı. Toplamda 22 firmadan yaklaşık 1600 işçi üretimi durdurarak tam 11 gün boyunca belli taleplerle direnişe geçti. Bu eylemler sonucunda Gemi Söküm'de yaşanan usulsüzlükler gündeme daha güçlü biçimde girmiş oldu. İçerde yaşanan ölümlerin büyük çoğunluğu alınmayan önlemlerden kaynaklı. Bunca asbest ve kurşunlu ortamda tek bir meslek hastalığı tanısı yok! Bu yaşananların tüm Aliğa halkı tarafından bilinmesine rağmen devlet kurumları kör, sağır ve dil-sizi oynuyor.

İşte bu ortamda değişmeyen şey ise, Gemi Söküm'ün asalak patronlarının önlenemez yükselişi oluyor. Bu zenginliği insanı, çevreyi ve ahlaki hiçe sayan yani sınır tanımaz kâr hırslarına borçlular. Son 10 yılda 70 işçi iş cinayetine kurban gitti. Yakın zamanda Şimşekler firmasında Yıldırım Kipel iş cinayetinde hayatını kaybetti. Şirketin yaptığı ise haberi yayan Ege İşçi Birliği'ni arayıp üstü kapalı tehdit etmesi oldu. Sonrasında ise ölen işçinin ailesini mahkeme açmaması için zorladı, bunu başaramayınca da ölen işçiye firmada çalışan hiçbir işçinin şahit olmaması için korkutmaya çalıştılar. Yani ölen bir insan değil sadece zayıf bu ahlaksız takımı için. Yine Kılıçlar firması asbest türünün zehirli bir türü olan Amosit tozu içinde denetimsiz, eğitimsiz işçi çalıştırıyor. Bu ortaya çıkınca da yapılan ilk şey içeride işçiyi tehdit etmek, yaptıkları pisliği ortadan kaldırmak oluyor. Garip

olansa burada yaşananları devlet kurumları sadece izliyor, bakanlık bildiği halde bürokrasiyle süreci uzatıyor. Bunlara Aliğa'da yabancı değiliz, tıpkı yıllarca Star Rafineri inşaatında on binlerce işçiye uygulanan usulsüzlükleri izlemesi gibi...

Gemi Söküm'ün sömürücü patronları burada bir düzen kurmuş, güçlü kimse yasa odur! Tıpkı Türkiye sermaye sınıfının tatlı kârları için milyonlarca işçi ve emekçiye sefaleti dayatması gibi. Çünkü genel işsizlik ve ekonomik zorluk Gemi Söküm patronlarına işçilere istediği her şeyi yapma rahatlığı veriyor. Ölen arkadaşına şahit olmamak, asbesti bildiği halde çalışmak, kurşun oranını vücudunda gizlemek, götürü sistemi içinde inim inim inlemek. Bu alanda asbest gömülür ses çıkmaz, kaçak yakıt satılır ses çıkmaz, kablo yakılır gökyüzü siyaha boyanır ses çıkmaz, bozuk yakıt denize dökülür ses çıkmaz, onlarca uyuşturucu kaçakçılığı iddiası halen devam eder ama "kimse var mı?" ses çıkmaz...

Gemi Söküm'ün asalak patronları nezdinde ahlaksızlık sermayenin fitratında var. İnsanlığı bu karanlığa hapseden, geleceği yok eden işte bu ahlaksız tutumlarıdır. Gemi Söküm işçileri eğer birlik olur ve mücadele ederek haklarını kazanırlarsa eğer, bu kazanımlarla sadece kendileri için değil, tüm işçiler için de güzel yarınların önünü açmış olacaklar. Biz Gemi Söküm işçilerinin yaptıkları eylemlerden sonra eskisi gibi olmadığını, artık gücünün farkında olduğunu biliyoruz. Bir yerlerde, her Gemi Söküm işçisinin belleğinde "evet öyle bir an yeniden gelecek ama bu sefer daha farklı olacak" sözlerini sessiz sessiz dillendirdiğini de biliyoruz.

İZMİR'DEN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

Sınıfın öfkesini örgütleme zamanı!

Her geçen gün daha da ağırlaşan ekonomik kriz yüzünden işçi ve emekçilerin yaşamı iyice çekilmez bir hal aldı. Temel tüketim maddelerine gelen zamlar, sağanak gibi yağmaya devam ederken bu gidişle de kesilecek gibi görünmüyor. Ücretler daha yılın ilk ayından itibaren açlık sınırının altına kalmasıyla birlikte işçiler için nefes alma dahi lüks sayılır duruma geldi.

Kapitalist sistemin demir yumruğu görevini üstlenen tek adam rejimi, sistemin yapısal krizini daha da derinleştirmiş, sermayedarların büyümesi için işçi ve emekçilerin yoksullaşmasına hiçbir beis görmemiştir. Bu manzaranın içinde soluksuz bırakılan işçi ve emekçiler ise iliklerine kadar hissettikleri sorunlarına karşı bir çıkış yolu aramaktadır. 2022 yılının ilk aylarından itibaren yaygınlaşan işçi direnişleri bunun en önemli göstergesidir. İşçi ve emekçiler sefalet ücretine ve zamlara karşı buldukları yerlerde refleks çıkışlarda bulunarak tepkilerini ortaya koymuşlardır.

Öyle ki, ağırlaşan bu tabloda sınıfın genelinin politikleştiği, en geri bilince sahip olanın dahi yaşananlara duyarsız kalamadığı görülmektedir. Hastanede randevu beklerken, belediye otobüsünde yolculuk ederken yaşanan insanlık dışı muameleye dair bir şey söylemeye kalktığınızda hemen etrafınızda insanlar birikiyor. Bazıları meraklı gözlerle tartışanlara kulak kabartıyor, bazıları da tartışmaya ortak oluyor ve içindeki öfkeyi dışa vuruyor.

Bunu en iyi şekilde faaliyet götürdüğümüz sınıf kitlelerinde görebilmekteyiz. Önceki zamanlarda gerçekleştirdiğimiz bildiri ve bülten dağıtımlarında

işçilerin tepkisizlikleriyle karşılaştığımız yerlerde şimdi aynı işçiler adeta yaşanan bu duruma ateş püskürttüğüne tanık olmaktayız. Dağıtım esnasında işçilerin birçoğunun konuşmaya açık olduğu ve bildiride/bültenlerde yazılanları merak ettiğini gözlenmekteyiz. Gece-gündüz çalışmasına rağmen dar boğaz içinde debelenmekten bir türlü kurtulamadığını hatta koşullarının daha da ağırlaştığını gören işçiler, doğal olarak başka yol ve yöntem arayışının içine girmektedirler. Gerçek çözümün "işçilerin birliğinden" geçtiğinin farkında olan işçiler, yaşadıkları güven problemi, bilinç ve örgütlenme düzeylerinin geriliği yüzünden adım atmakta zorlanmaktadırlar.

Ayrıca faaliyet esnasında tanık olduğumuz bu değişimin fabrikaların yangın yerine dönüştüğü de göstermektedir. Tespit edilen bu güncel gelişme ile kaynayan kazan haline gelen işçi kitlelerine daha fazla gitmek gerektiği çok açıktır.

İşçi sınıfının duyurgalarının bu kadar açık olduğu bir dönemde yoğun ve yaygın bir devrimci faaliyet yürütmek hepimizin üzerine yüklenen bir sorumluluk olarak durmaktadır. İşçi sınıfı dün olmadığı kadar örgütlenmeye elverişli olduğu bir ortamda, döne döne devrimci sınıf politikalarını sınıfa taşıma ve sınıfın açığa çıkan öfkesini örgütleme atılması gereken ilk adım olsa gerek...

TRAKYA'DAN BİR SINIF DEVRİMCİSİ

Emperyalist zirvelerin savaş ığirtkanlığı

A. Engin Yılmaz

Bir hafta içinde birbirini izleyen zirveler serisi geride kaldı. AB, G7 ve NATO zirvelerinde hangi konunun diğer her şeyi gölgede bırakacağı önceden belliydi. ‘‘Haziran 2022’deki zirve maratonu tarih yazacak. Vladimir Putin’i durdurup, işgal ettiği Ukrayna’yı ve bununla birlikte demokrasinin değerlerini kurtarıp kurta-ramayacağı konusunda bir dönüm noktası olacak.’’ ifadeleri, zirvelerin temel gündeminin ne olacağını önden gösteriyordu. Dolayısıyla AB, G7 ve NATO’nun devlet ve hükümet başkanları ardı ardına yaptıkları toplantılarda Putin yönetimindeki Rusya’yı hedef aldılar. Ukrayna savaşı, küresel sonuçları ve Rusya’ya karşı ortak tutum, üç zirvenin de ana konusu oldu. Küresel ekonomiyi istikrara kavuşturmak, enflasyon, yaklaşan açlık krizi, yükselen petrol ve enerji fiyatları, AB’ye üyelik ve iklim gibi konular da emperyalist toplantıların gündemleri arasındaydı. Fakat geride kalan bu zirveler serisinde, halkların, işçi sınıfı ve emekçilerin yaşa-masını ilgilendiren pazarlıkların yapıldığı, kirli ve karanlık kararların alındığı da açık.

ABD emperyalizminin bu zirvelerdeki çok özel konumu ve belirgin ağırlığı biliniyor. ABD kendi mevcut üstünlüklerine dayanarak ve Ukrayna savaşı vesilesiyle AB üzerinde kurduğu egemenliği fırsata çevirerek Batılı emperyalistleri Rusya ve Çin’e karşı seferber etmek çabasıındadır. Çözecekleri iddiasında buldukları, örneğin açlık ve iklim krizi gibi ciddi sorunlara dair aldattıcı tartışmalar bir yana bırakılırsa, AB, G7 ve NATO’nun emperyalist güçleri için asıl sorun, kendi emperyalist çıkarlarını ve düşman ilan ettikleri rakipleri karşısında egemenliklerini pekiştirmek, aralarındaki çelişki ve çatışmalara ‘‘çözümler’’ bulmaktır. Bizzat emperyalist dünya sisteminden kaynaklanan ve emperyalist politikalarla ağırlaştırılan sorunlara çözüm bulmak ise, hiçbir şekilde zirvecilerin sorunu değildi.

ZİRVELERİN ORTAK PAYDASI VE HEDEFİ: RUSYA VE ÇİN

‘‘Günümüz dünyasının daha tehlikeli ve öngörülemez olduğunu’’ söyleyen ve ‘‘Tehlikede olan çok şey var’’ diyen Batılı emperyalistlerin sözcüleri, ‘‘Rusya’nın saldırganlığı’’nın ‘‘dünya ekonomisi ve uluslararası düzen için beklentileri kökten değiştir’’diğini açıklıyor ve ekliyorlar:

‘‘Liberal-demokratik düzenin geleceği de önümüzdeki yıllarda Ukrayna ve Tayvan’daki iki demokrasinin kaderi tarafından belirlenecek. Rusya ve Çin’deki rejimler, dünya düzenini kendi lehlerine yönlendirmek için ellerinden gelen her şeyi yapacaklar ve zaferleri için büyük kaynakları seferber etmeye hazır olacaklar.’’ Elbette ki bu değerlendirmede çıkarılan vazife de var. O da ‘‘Rusya ve Çin’in, dünya düzenini kendi lehlerine yönlendirmelerini’’ ve bu alandaki ‘‘zaferlerini’’ ilan etmelerini engellemektir. Gerçekleşen zirvelerde gündemin ana konusu budur.

Brüksel’deki AB zirvesinin gündemlerinden olan iklim konusu, Ukrayna savaşı ve yol açtığı sonuçlar bahane edilerek tali planda ele alındı. Emperyalist şeflere göre, özellikle Ukrayna savaşı enerji maliyetlerinin yeniden artmasına neden olduğundan ve birçok hükümet güya kendi vatandaşlarına iklim koruması için büyük ek maliyetler çıkarmak istemediğinden, ama aynı zamanda bu konuda anlaşmazlığa düşeceklerinden hareketle iklim koruma konusunda adeta kenara itildi. Zirvede aslolarak Ukrayna’ya daha fazla desteğin nasıl sağlanacağı ve askeri desteğin daha da genişletilmesi gerektiğini kararlaştır-

dılar. Yanı sıra Ukrayna ve Moldova başta olmak üzere AB’nin Batı Balkanlar’a genişlemesini saptadılar.

G7 zirvesinde de Ukrayna savaşı, en temel gündem oldu. Rusya’ya yönelik ‘‘hedefli yaptırımlar’’ ve Ukrayna’ya silah ve para da dahil sınırsız destek kararı çıktı. Silah endüstrisi ve teknoloji sektörü, Rusya’ya yönelik yeni yaptırımların odak noktası olacak. Açlık kriziyle ‘‘mücadele etme kararlılığı’’ üzerine edilen sözler ve vadedilen 5 milyar dolarlık yardım ise, açlığın ve yetersiz beslenmenin dolaysız sorumluluğunu taşıyan G7 şefleri için ancak alayların konusu olabilir. İklim kriziyle mücadelelenin önemi üzerine söylenenler de boş vaatlerden ibarettir ve iklim krizine karşı dünya ölçüsünde büyüyen tepkilerin basıncı altında sergilenen iki-yüzlülüklerdir. Zira bu konularda somut hemen hiçbir adım yok. Ama Ukrayna’ya daha fazla silah sevkiyatı söz konusu olunca her şey somutlanıyor. Aynı somut adım Çin’e karşı da atılıyor. 600 milyar dolarlık bir yatırım programı ile Çin’in gelişmekte olan ülkelerde artan etkisine karşı koyduklarını açıkladılar.

Genişlet, silahlandır ve caydır planı, NATO zirvesinin kilit noktalarını oluşturdu. ‘‘Soğuk Savaş’tan bu yana kolektif

caydırıcılığımızın ve savunmamızın en büyük yeniden yapılandırılması’’ ifadesiyle yeni bir stratejik konseptin adımları atıldı. NATO tarihinde ilk kez Çin açıkça hedef alındı. Savaş makinası NATO’nun Hızlı Müdahale Gücü’nün asker sayısı yüzbinlere çıkarıldı. Bu devasa gücü inşa etmenin Rusya ve Çin ile ‘‘yeni stratejik rekabet çağına’’ bir yanıt olduğu söylendi. Rusya, ‘‘müttefiklerin güvenliğine ve Avrupa-Atlantik bölgesinde barış ve istikrara yönelik en büyük ve en acil tehdit’’ olarak görülürken, Çin de bir meydan okuma olarak kabul ediliyor: ‘‘Çin’in hedefleri ve politikaları, İttifak’ın çıkarlarına, güvenliğine ve değerlerine temelden meydan okuyor.’’ Avrupa’da eşi görülmemiş bir yeniden silahlanma yaşanacak ve savaş makinasına milyarlarca-trilyonlarca yatırım yapılacak. Zirvede, NATO’nun Ukrayna’daki vekalet savaşını Rusya’ya karşı genişletmeyi amaçlayan önlemler alındı.

Erdoğan’ın ‘‘veto’’sunun ömrü çok kısa sürdüğü için Finlandiya ve İsveç’in NATO’ya kabul süreci resmen başladı. Finlandiya ve İsveç’in kabulüyle NATO, İskandinavya’yı ve tüm Baltık Denizi’ni Rusya’ya karşı savaşta bir cephe haline getirmeyi hedefliyor. Zirveye Avustralya,

Japonya, Yeni Zelanda ve Güney Kore’nin katılımı ise, NATO’yu Trans-Atlantik alanının dışına taşıma ve Asya’ya yoğunlaşma niyetini gösterdi.

HALKLARA VE EMEKÇİLERE AĞIR FATURA

Hegemonyası geri dönülmez biçimde çözümlenmesine rağmen halihazırdaki hegemonik gücünü halen de koruyan ABD’nin ve başını çektiği Batılı emperyalistlerin tüm bu adımlarının emperyalist rekabeti ve hegemonya kavgasını her alanda keskinleştireceği, silahlanma yarışını ilgınlık düzeyinde tırmandıracığı yeterince açıktır. ABD emperyalizmi karşısında ekonomik ve politik planda güç kazanan, giderek yükselen, ABD’nin pervasızlığına kendi çapında meydan okuyan odaklar, Batılı emperyalistlerin dayatmalarına a-

resizce boyun eğmemektedirler. Tersine onlar da her biri kendi cephesinden dünya egemenlik mücadelesini geliştirmek adımlarını hızlandıracaklardır. Bu çığırından çıkmış tehlikeli yarışın faturası ise, her zamanki gibi işçi sınıfına, emekçilere ve ezilen halklara çıkarılacaktır.

Ukrayna’daki ABD-NATO vekalet savaşı Batılılar payına gitgide bir fiyasko haline gelme, ama aynı zamanda işler çığırından çıkma eğilimi gösterirken ve Rusya’ya karşı yaptırım savaşı AB’yi ekonomik bir felakete sürüklerken, BRICS ülkeleri Çin, Brezilya, Hindistan ve Güney Afrika, yoğun baskılara rağmen Batılı emperyalistlerin saflarına kazanılmazken, BRICS, G7’den daha büyük bir ekonomik odak olarak yükselirken Ukrayna savaşı ne kadar uzun sürerse, insani ve ekonomik bedeli de o kadar büyüyecektir. NATO’ya ayrılan devasa kaynaklar ve

ordulara yatırılan milyarlarca doların faturası da işçi-emekçilere ödetilecektir.

Emperyalist zirvelerde silahlanmaya dev bütçeler ayırma ve savaşı körükleme kararları alınması, dünya çapında fiyatların artmasında ve kısıtların şiddetlenmesinde ayrıca rol oynamaktadır. Elbette ki kısıtların nedeni Ukrayna savaşı değil. Kısıtlar, yani açlık ve yetersiz beslenme, Ukrayna savaşıdan önce de dünya gündeminin temel sorunuymuştu ve gittikçe de büyümekteydi. Ukrayna krizi bunu görürünür kıldığı gibi, sorunun ivmelenmesinde ayrıca rol oynadı. Yükselen enerji ve gıda fiyatları, tedarik zinciri sorunları, düşen büyüme oranları, enflasyon, borç ve iklim hedeflerinin ihmalı, ‘‘güvensizlik, hoşnutsuzluk ve istikrarsızlığı büyü-tüyor.’’

‘80’li yıllarda neo-liberalizm ve ‘90’lı yıllar boyunca da ‘‘globalleşme’’ adı altın-

da uygulanan ağır ve çok kapsamlı emperyalist saldırı politikaları, işçi ve emekçilerin yaşamında zaten büyük yıkımlar yarattı, yoksulluğu ve açlığı görülmemiş düzeylere çıkardı. Şimdi bu, her düzeyde katlanarak daha da ağırlaşacaktır. Dolayısıyla işçi sınıfının ve ezilen halk kitlelerinin dünya ölçüsünde çoktandır başlamış bulunan yeni mücadele dönemi giderek güç kazanacaktır. Küresel sigorta teke- li Allianz’ın şirketleri uyararak amacıyla hazırladığı ‘‘Yaşam Pahalılığı Krizi ve Sivil Huzursuzluk’’ başlıklı Haziran 2022 tarihli son rapor da buna işaret ediyor. Rapor, önümüzdeki dönemde en az 75 ülkede siyasal istikrarsızlığın ve sivil huzursuzluğun yaşanacağını tahmin ediyor ve ‘‘Dünya çapında kusursuz bir hoşnutsuzluk fırtınasına hazır olun.’’ diyor.

NATO ‘hızlı tepki gücü’nü 300 bine çıkartacak!

‘‘Barış’’ lafını ağızından düşürmeyen ama barışın bir numaralı düşmanı olan ve insan soyunun geleceğini tehdit eden savaş aygıtı NATO, militarizm ve saldırganlığı giderek tırmandırıyor. ABD emperyalizmi ile NATO Rusya’ya karşı çok boyutlu bir savaş halindedir. Büyük güçler arasında cereyan eden bu savaş dengelerinin oluşmasında rol oynuyor.

Savaş örgütünün başında bulunan Stoltenberg’e göre, şu anda 30 üyesi bulunan aygıtın en büyük önceliği doğu kanadını korumaktır. Aygıtın şefi, 28 Haziran günü başlayan NATO zirvesinde üye devletlerin Rusya’yı ‘‘önemli ve doğrudan tehdit’’ olarak gördüklerini ilan etmelerini beklediğini söyledi. Bu hazırlıkların sadece Rusya’yı değil, Çin’i de hedeflediği bir sır değil. Zira kızışan emperyalist hegemonya koşullarında Çin ve Rusya, ABD’nin liderliğini yaptığı NATO’nun ‘stratejik dışmanlarıdır.’ Madrid’de bir araya gelecek olan NATO şeflerinin gündemindeki ana tema, Ukrayna savaşı üzerinden Rus karşıtlığıdır.

Stoltenberg, kriz ve çatışma zamanlarında kısa sürede daha fazla kuvvet konuşlandırabilecek gerektiğini savundu. Bu amaçla hızlı konuşlandırmalar için daha fazla askeri teçhizat sağlana-

cağına karar veriliyor. Stoltenberg’in belirttiği gibi, devasa genişlemeye önemli ölçüde daha yüksek ‘savunma’ harcamaları da eşlik edecek. NATO üyesi ülkeler gayrisafı yurtiçi hasıllarının yüzde 2’sini silahlanma ve savaş için harcamayı kabul etmişlerdi. Yıl sonuna kadar, NATO ülkeleri savaş ve yıkım için 350 milyar ABD doları harçayacaklar. NATO şefine göre, aygıtı üye dokuz ülke savunmaya/savaşa yüzde iki veya daha fazla bütçe ayırıyor. 2024 yılına kadar diğer 19 üye ülkenin de yüzde iki hedefine ulaşacaklarını söyledi. Diğer beş üye ülke de bundan sonra askeri harcamaları arttırma sözü verdi. Almanya ise, iki yıl içinde yüzde iki hedefine ulaşacağını vaat etti.

Acil durumlarla ilgili ayrıntılar, gelecek yıl hazır olması gereken yeni bölgesel savunma planlarını da belirleyecek. Madrid’deki NATO zirvesi bugün (29

Ekim), Elmau’daki G7 toplantısından sonra başlıyor. Diğer şeylerin yanı sıra NATO ‘yeni bir stratejik konsept’e karar vermek istiyor. Mevcut versiyon 2010 yılına ait. O zaman Rusya ile olan büyük gerilimlerin sona erebileceği var sayılıyor ve tarafların ‘gerçek bir stratejik ortaklığa’’ ulaşabilme ihtimalinden söz ediliyordu.

ABD, kışkırttığı Ukrayna savaşını kullanarak batılı emperyalist kamp içindeki konumunu güçlendirmiş görünüyor. Fakat bu, ABD’nin dünya hegemonyasının çözüldüğü gerçeğini ortadan kaldırmıyor. Artık ona cepheden meydan okuyabilen güçler var. Rusya son olarak bunu Ukrayna savaşı üzerinden göstermiş bulunuyor. Çin’de bunu hemen tüm cephelerde adım adım geliştiriyor. Bu gelişimden tedirgin olan ABD emperyalizmi müttefiklerini de yanına alarak Çin ve Rusya’ya karşı saldırgan-savaşçı politikayı tahkim ediyor. Artık yapılan tüm zirvelerin gündemini de temelde bu sorun oluşturuyor. Ama bu saldırgan ve savaşçı politikalar Rusya ile Çin’i birbirine daha da yakınlaştırarak karşı cephenin de şekillenmesini pekiştiriyor.

G7 Çin ile rekabeti kızıştırmak istiyor

ABD, İngiltere, Almanya, İtalya, Fransa, Japonya ve Kanada'dan oluşan G7, 2027 yılına kadar yaklaşık 600 milyar dolar değerinde küresel bir altyapı yatırım programı başlatacağını açıkladı. "Küresel Altyapı için Ortaklık" adı verilen programın, Çin'in "Kuşak ve Yol" projesine karşı geliştirildiği ve Çin'i sınırlamayı amaçlayan bir adım olduğu biliniyor. Almanya Başbakanı Olaf Scholz, bu girişimi ABD Başkanı Joe Biden'in başlattığını söyledi ve "Bu, G7'nin birliğini gösteriyor" dedi. Scholz'a göre 'birliğin' tek kanıtı bu planlar değil. G7'nin başından beri Avrupa Birliği ve NATO ile birlikte hareket ettiğini ve Rusya'ya karşı Ukrayna'yı "tek ve kararlı" bir şekilde savunduğunu öne sürdü.

Biden ise, "ABD'nin önümüzdeki beş yıl içinde bu ortaklık için 200 milyar dolarlık kamu ve özel sermayeyi seferber edeceğini duyurmaktan gurur duyuyorum" dedi. Diğer şeylerin yanı sıra dijital altyapıya yönelik yatırımların planlandığını açıkladı. Projenin, "herkes için getirim sağlayacak ve tüm katılan ülkelerin ekonomilerini canlandıracak bir yatırım" olduğunu iddia etti. Programın başta gelişmekte olan ülkeler olmak üzere "dünya çapındaki tüm insanlara fayda sağlaması" gerektiğini belirtti. "Program, iklimin korunmasına yardımcı olacak ve

Amerika Birleşik Devletleri'nde istihdam yaratacak" iddiasını ortaya atan Biden, "bu yatırımların ekonomik ve ticari olarak yönlendirilmesini ve borç tuzağına yol açmamasını sağlamak için projeler yüksek standartlara bağlı olacaktır" açıklamasında bulundu.

AB Komisyonu Başkanı Ursula von der Leyen de, "Avrupa Takımı"nın G7 yatırım girişimine katkı olarak 300 milyar euro sağlayacağını söyledi. Von der Leyen, bu devlet ve özel para toplamının 2027 yılına kadar planlandığını ve projelerin ülkelerle birlikte geliştirileceğini söyledi. Ukrayna'da Neonazileri desteklerken,

"Demokrasiler olarak güçlerimizi birleştirmeliyiz" lafları eden Von der Leyen, "yatırımlar demokratik değerlere dayanmalı: Şeffaflık, kapsayıcılık, sürdürülebilirlik olmalı" dedi. Japonya'nın da devlet ve özel sektöre 65 milyar dolar sağlayacağı belirtildi. Söylendiğine göre Japonya Hint-Pasifik'te havaalanları, limanlar ve demiryolu bağlantılarının inşasını da teşvik edecek. Kanada Başbakanı Justin Trudeau ise 5,4 milyar dolar sözü verdi.

Geçen yıl duyurulan G7 projesinin, Çin'in 2013 yılında başlattığı ve Avrupa, Afrika, Latin Amerika ve Asya'ya yeni ticaret yolları açmak için hazırladığı "Yeni

İpek Yolu" projesine alternatif olması amaçlanıyor.

Batılı emperyalistler, Çin'i, söz konusu ülkeleri borçlandırmak, yatırımları ve ticaret yollarını güvence altına almak ve hammaddelere erişimi avantaja çevirmek" istediği için eleştiriyor. Bunların eleştiri konusu edilmesi tam bir saçmalıklıdır. Zira borç verip ülkeleri borçlandırdı diye Çin'i eleştirenler, kendi sefil çıkarları için ülkeleri yakıp yıkıyorlar. Ülkelere 'krediler vererek' değil NATO'nun savaş makinesi ile saldırıyorlar; Sırbistan, Afganistan, Irak, Libya, Suriye ve daha pek çok ülkeye yaptıkları gibi...

BİR-KAR Frankfurt tarafından 26 Haziran günü bir yaz pikniği gerçekleştirildi. Frankfurt'a yakın Kelsterbach'taki bir parkta yapılan pikniğe BİR-KAR kitesinin yanı sıra, GateGourmet (eski LSG) işçileri ile KPD'nin İnşası İçin İşçi Birliği'nden Alman dostlar da katılarak destek verdiler.

Piknikte beraber yenen yemeğin ardından Almanya ve dünyadaki güncel siyasal gelişmeler üzerine konuşmalar yapıldı. BİR-KAR adına yapılan selamlaşma ve kısa açılış konuşmasının ardından söz GateGourmet'ten Afganistanlı bir öncü işçiye verildi. Öncü işçi daha önce Lufthansa'ya bağlı olan LSG firmasında yıllardan bu yana yürüttükleri taban çalışmasından bahsetti. Yürüttükleri mücadelenin deneyimlerini son yapılan işyeri işçi temsilciliği üzerinden somutladı. Son seçimlerde patronun, patron işbirlikçileri ile sendikal bürokrasinin kuşat-

Frankfurt'ta yaz pikniği

masına rağmen seçimi kazandıklarını, bunu da yıllardan bu yana yürüttükleri istikrarlı taban çalışmasına borçlu olduklarını belirtti.

Ardından Alman dostlar da bir konuşma gerçekleştirdiler. Konuşmada "İşçi sınıfı mağdur bir sınıf değildir, aksine devrimci bir sınıftır. Bu gerçeğin farkında olan burjuvazi, bu yüzden işçi sınıfına her yerde aralıksız olarak saldırıyor" denildi. Ukrayna'daki emperyalist savaşla ilgili ise şunlar dile getirildi: "Bu savaş Ukrayna ve Rusya'daki oligarkların ve kapitalistlerin savaşıdır. Buna karşı işçi sınıfının enternasyonal devrimci savaşının yükseltilmesi gittikçe önem kazanmaktadır."

BİR-KAR İşçi Komisyonu'ndan bir işçi

tarafından yapılan konuşmada ise, artan saldırılara ve baskılara karşı öncü, devrimci işçilere çok önemli görevler düştüğü, GateGourmet'te ortaya konulan türden örgütlenme çalışmalarının yaygınlaştırılıp güçlendirilmesinin büyük önem taşıdığı belirtildi.

BİR-KAR adına yapılan konuşmada ise, son zamanlarda pandemi, Ukrayna'daki emperyalist savaş, iklim ve gıda krizi gibi olguların, kapitalist sistemin nasıl onulmaz krizlerle karşı karşıya olduğunu gösterdiğini; devrimci sınıf partisinin bu tarihsel dönemi "krizler, savaşlar ve devrimler dönemi" olarak tanımladığını belirtti. Dünya halkları ve emekçilerinin kapitalist politikalara karşı döne döne direndikleri, yer yer ayaklan-

dıkları ancak bu mücadelenin toplumsal devrimlere varabilmesi için devrimci sınıf partilerinin öncülüğünün şart olduğu vurgulandı. Bu bağlamda günün en önemli devrimci görevinin devrimci öncüyü geliştirip güçlendirmek olduğu ifade edildi.

Türkiye'de Haziran ayında gerçekleşen 15-16 Haziran büyük işçi direnişi ile 2013'te rejimi sarsan Haziran Direnişi anıldı, her iki direnişin zengin derslerle dolu olduğu ve yürünmesi gereken yolu gösterdiği belirtildi. Haziran ayında yitirdiğimiz devrimci sanatçılarımız Nazım Hikmet, Ahmed Arif ve Orhan Kemal'in bize bıraktığı devrimci mirasa da değinilen konuşmada, sosyalist birikimin emekçi kuşaklara hediye ettiği bu değerlerimiz bir kez daha selamlandı.

Piknik yapılan sohbetlerin ardından akşam saatlerine doğru sona erdi.

BİR-KAR FRANKFURT

Sri Lanka iflas ilan etti!

Kapitalist sistemde şirketlerin iflas etmesi sık rastlanan bir durum. Zira kapitalist şirketler arası ilişkilerde bir tür 'yam-yamlık hukuku' geçerlidir. Zayıf düşeni büyükler yutar. Şirketler azami emek-gücü sömürsünden elde ettikleri kârların yanı sıra, 'türün zayıflarını yutarak' da büyürler. Kapitalizmin kriz girdabına kapılan ülkelerde ise ekonomik çöküntüler yaşamayı, dibe vuruştan ve fatura emekçilere ödetildikten sonra bir tür toparlanma sürecine girmeleri de âdettendir. Bu süreçler özellikle emperyalist merkezlerle bağımlı ülkelerde sık yaşanıyor. Ancak bir ülkenin komple iflas ilan etmesi pek rastlanan bir durum değil. Son dönemde Sri Lanka'da krizin vardığı nokta, 'ülke iflasları' döneminin de başladığına işaret ediyor.

Rejim, ülkeyi içine sürüklediği borç krizi yüzünden gıda, yakıt, ilaç, gübre gibi dışa bağımlı olduğu ürünleri ithal edemez duruma düştü. Geniş emekçi kitleleri açlıkla yüzüze bırakan rejimin 'çözüm' için yaptığı şey, İMF'nin (Uluslararası Para Fonu) kapısını çalmak olmuş, bu ise emekçilerin isyanını tetiklemişti.

Emekçilerin demokratik/sosyal talepler için gerçekleştirdiği kitlesel gösterilere günlerce sürmüştü. Ancak rejim talepleri karşılamadığı gibi ülkeyi tam iflasa sürükledi. Haziran ayı ortasında kamu çalışanları için haftada dört günlük mesai uygulanmaya başladı. Bu kararın, evlerde sebze/meyve yetiştirmeyi teşvik etmek ve buna zaman kalması için alındığı açıklanmıştı.

Sri Lanka Başbakanı Ranil Wickremesinghe, geçen hafta parlamentoda milletvekillerine yaptığı konuşmada "Artık yakıt, elektrik ve gıda kıtlığından çok daha büyük bir durum ile karşı karşıya-

yiz. Ekonomimiz tamamen çökmüş durumda. Tüm bu sorunları ancak Sri Lanka ekonomisini yeniden canlandırma yoluyla çözebiliriz" demişti.

Tamil halkının özgürlük ve eşitlik taleplerini karşılamak yerine onlarca yıl süren bir savaşa giren Sri Lanka rejimi, haklı ve meşru talepleri vahşi bir katliamla bastırarak 'sorunu çözmüştü.' Oysa o vahşete başvuran rejimin kendisi de içten içe çürümüş, zorbalıkla yolsuzluğa batmış ve ülkeyi iflasa sürüklemiştir.

Sri Lanka Merkez Bankası mart ayında İMF'nin borç programından yararlanabilmek için yaptığı müdahale ve devalüasyon sonrası ülkenin para birimi rupi, dolar karşısında yüzde 75'e yakın değer kaybetmişti. Yoksulluğu derinleştiren o müdahaleye tepki gösteren emekçi kitleler zorbalığa, sefalete, yolsuzluğa karşı isyan etmiş ancak yazık ki bu çıkış rejimi yıkabilecek boyuta ulaşamamıştı. Böylece rejim ülkeyi iflas bataklığının ortasına

atmıştır.

Ülkede gıda, ilaç, akaryakıt bulunmazken, hükümet 28 Haziran'dan itibaren iki hafta boyunca akaryakıt satışını durdurdu. Kararla ilgili açıklama yapan hükümet sözcüsü, "Bu geceden itibaren sağlık sektörü gibi temel hizmetler haricindekilere yakıt satışı olmayacak. Elimizdeki küçük rezervi korumak istiyoruz" dedi.

Adım adım ülkeyi iflasa sürükleyen rejim bir tür 'eski çağlara dönüş' dönemini başlattı. Fırsat bulanlar ülkeyi terk etmeye çalışırken, hükümetin bir kez daha İMF'nin kapılarını aşındırdığı bildiriliyor. Tüm bunlara rağmen sermayeye hizmet eden yozlaşmış hükümet, insanlara 'eski çağlara göre yaşayın' demek dışında bir şey yapmıyor.

İflasa sürüklenen ülke nüfusunun %80'inin yeterli beslenemediği belirtiliyor. Hal böyleyken Birleşmiş Milletler, 'korkunç bir insani kriz' olduğunu saptama-

makla 'gücünü gösterdi'. Emperyalist-kapitalist sistem 22 milyon nüfuslu bu ülkeye 'çözüm' diye İMF'yi gösteriyor. Açlığa mahkum edilen bir topluma İMF'ye git demek, sıtma hastasına çözüm diye ölmü göstermek gibi bir şeydir. 2021 yılında silahlanma ve savaş için 2 trilyon dolar harcayan dünyanın efendileri, Sri Lanka halkını açlıktan kurtarmak için gerekli olan 3 milyar dolar için İMF'nin kapısını gösteriyor.

Kapitalizmin krizlerinin derinleştiği, egemen güçler arası savaş ve çatışmaların şiddetlendiği bu süreçte Sri Lanka'nın içine düşürüldüğü durum, sistemin halkları nasıl bir uçuruma doğru sürüklediği hakkında fikir veriyor. Görünen o ki, bu trajedi Sri Lanka ile sınırlı kalmayacak. Krizler içinde bulunan birçok ülkenin benzer bir riskle karşı karşıya olduğu belirtiliyor. Bu vahim gidişat, ancak kapitalizme ve emperyalizme karşı örgütlü/enternasyonal mücadelenin geliştirilmesiyle durdurulabilir.

Göçmenlere deönük ırkçı saldırılar sürüyor. Emperyalistler ve onların yerli iş birlikçileri çıkarları gereği yaygınlaşan savaşların faturasını işçi ve emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyor.

Emperyalist savaşlar nedeniyle göç yollarında mülteciler yaşamlarında ve geleceklerinden oluyorlar. Açlık ve yoksulluk kapanına sıkıştırılmaya çalışılan

İspanya sınırında göçmen katliamı

göçmenler gittikleri ülkelerde saldırılarla karşılaşılıyorlar.

Göç yollarında hayatlarını kaybetmedikleri takdirde şiddete de maruz kalıyorlar. Bunun son örneği İspanya'nın Kuzey Afrika'daki topraklarından Melilla

kentindeki sınır hattında yaşandı. Kitlesel şekilde şiddet gören göçmenlerin sesi basına yansıdı.

Fas'tan İspanya'ya geçmeye çalışan yaklaşık 2 bin göçmene polis saldırdı. Fas 18 kişinin katledildiğini açıklarken

Fas Nador İnsan Hakları Derneği hayatını kaybedenlerin sayısının 37 olduğunu açıkladı.

İspanya Başbakanı Pedro Sanchez Brüksel'de düzenlediği basın toplantısında katliamın ardından Fas askerlerine teşekkür ederek katliamı savundu. Sanchez, göçe karşı mücadeleyi sürdüreceğini öne sordu.

İsviçre-Zürich'te 15 bin inşaat işçisi yürüdü

İsviçre'de yaklaşık 80 bin inşaat işçisinin çalışma koşullarını düzenleyen inşaat sektörü toplu iş sözleşmesinin süresi yıl sonunda doluyor. İsviçre İnşaatçılar Birliği (SBV), mevcut sözleşme ile yola devam etmek istiyor. Bundan dolayı sendikalarla yeni bir sözleşme için masaya oturmayı reddediyor. Unia ve Syna sendikaları ise daha iyi bir sözleşme, kötü hava koşullarında inşaat işçileri için daha iyi koruma, 60 yaşında erken emeklilik maaşı talep ediyor ve düşük ücrete karşı daha etkili önlemler alınmasını istiyor. Sendikalar bu talepler için miting ve yürüyüş çağrısında bulundu.

"Evler, fabrikalar, yollar, köprüler ve tüneller inşa ediyoruz... Neden bize ve sağlığımıza bu kadar az saygı duyuluyor?" diye isyan eden inşaat işçileri şu talepleri yükseltiyor:

* Tehlikeli kötü havalarda ve aşırı sıcakta çalışmayı durdurmak için net kuralın belirlenmesi.

* Adil çalışma saatleri ve çalışma saatlerinin düşürülmesi.

* Yaşlı inşaat işçilerine işten çıkarmaya karşı güvence ve sağlık için daha fazla koruma.

* 60 yaşında erken emeklilik maaşı.

* İşe gidiş-dönüşlerde yol süresinin tam ücretli olması ve ek ücretli mola.

* Artan baskıyı telafi etmek için yıllık tatilin bir hafta daha uzatılması ve daha fazla tuvaleti olan temiz şantiyeler.

Kötü çalışma koşullarından dolayı her düzeyde vasıflı işçi sıkıntısı çekildiği ve inşaat işine giren çırak sayısının son 10 yılda yarı yarıya azaldığı belirtiliyor. Tek

başına bu gerçeğin bile çalışma koşullarında iyileştirmelerin ne kadar gerekli olduğunu gösterdiği belirtiliyor. Sendika liderleri, patronların müzakerelerde inşaat işçilerinin meşru taleplerine cevap vereceklerine dair hiçbir işaret göstermedikleri için inşaat işçilerinin gösteri yapmasının gerekli hale geldiğini belirtiyorlar.

Meşru taleplerini dil getirmek için 25 Haziran günü, ülkenin dört bir yanından sendikalar tarafından tutulan özel trenlerle Zürich'e gelen inşaat işçileri, şehir merkezinden geçerek Helvetiaplatz'a doğru düdük çalarak ve sendika bayrak-

larıyla yürüdüler. Burada konuşmalar yapıldı. Sendika temsilcileri işçilere, "10 yıl önce 60 yaşında emeklilik için birlikte savaştık. Şimdi onları birlikte savunacağız!" diye seslendi. Syna Sendikası'nın inşaat sektörü başkanı Ernst Zülle, sendikaların inşaatçılar derneği tarafından bölünmesine izin vermeyeceklerini vurguladı. "Bir arada duruyoruz ve daha iyi bir LMV için birlikte savaşıyoruz" dedi.

İnşaatta son teslim tarihi baskısının son yıllarda büyük ölçüde arttığı vurgulanıyor. Çok sık olarak, işçiler kötü havalarda bile -tehlikeli koşullarda, yağmurda ve karda- çalışmaya zorlanıyorlar. Dola-

yısıyla yeni sözleşmede "iyileştirmelere ihtiyaç var" diyen sendika liderleri, inşaat işçilerinin kötü çalışma koşullarının bedelini sağlıklarıyla ödediğini belirtiyor. Yanı sıra, peş peşe yapılan zamlarla hayat daha pahalı hale geldiği için de ücretlerin arttırılması gerekiyor. İş patlamasına rağmen, inşaat patronları son iki yılda genel ücret artışlarını reddettiler. Alanlara çıkan işçiler mücadeleyi kazanma kararıyla devam ettirebilirlerse eğer, asalak kapitalistlere geri adım attırıp taleplerini kabul ettirmek mümkün olacaktır.

KIZIL BAYRAK / İSVİÇRE

Yedi emperyalist ülkenin (ABD, Almanya, Fransa, İtalya, Kanada, Japonya, İngiltere) devlet ve hükümet başkanlarının katılacağı üç günlük G7 zirvesi 26 Haziran günü Almanya'nın Elmau kentinde başlayacak. Zirvenin 'güvenliği' için toplam 18 bin polisin görevlendirildiği belirtildi. Bundan dolayı şehir haftalardır polis kuşatması altında tutuluyor. G7 zirvesi başlamadan önce, çok sayıda gösterici sokaklara dökülmeye başladı. Aralarında Greenpeace, Çevre ve Doğayı Koruma Federasyonu, Dünya İçin Ekmek ve Çevre örgütü WWF'nin de bulunduğu 15 dernek ve kurum zirveyi protesto ey-

Münih'te G-7 protestosu

lemlerine katılım çağrısı yaptı.

Zirve başlamadan bir gün önce 15 kurum, "fosil yakıtlardan çıkış, hayvan ve bitki çeşitliliğinin korunması, gezegende sosyal adalet ve açıklıkla mücadele" talepleriyle 25 Haziran için eylem çağrısında bulundu. "İklim krizi, türlerin yok olması, eşitsizlik: Küresel sosyal ve ekolojik krizlerin giderek daha dramatik hale gelmesinden G7 ülkeleri sorumludur. Adalet farklıdır" şiarıyla çağrısı yapılan eyleme binlerce kişi katıldı.

Polis kaynakları eyleme 4 bin kişinin katıldığını iddia ederken, eylemci kurumlar 6 bin kişinin katıldığını belirttiler. Fakat katılımcı sayısı konusunda henüz resmi bir tahmin yok. Münih polisi, protesto için, yaklaşık 3 bin polis görevlendirdiğini duyurdu. Güya "Siyah Blok" ile sol grupların "huzursuzluğa" neden olabileceğinden korkuluyor. "Şiddeti, mülke zarar vermeyi ve diğer yasa ihlallerini" önlemek iddiasıyla devasa bir polis gücü hazır tutuluyor.

İçişleri Bakanı Nancy Faeser gösteri öncesi verdiği demeçte, şiddete başvuramama çağrısında bulunmuş, "Tüm göstericilerin barışçıl bir şekilde protesto etmelerini, kimseye zarar vermemelelerini ve arabaları veya dükkanları tahrip etmemelerini bekliyorum" demişti.

Göründüğü kadarıyla hükümet ve kolluk kuvvetleri, ortada 'somut' bir şey yokken 'olası' şiddet eylemlerinden söz ederek G7 protestolarını 'kriminalize' etmeye çalışıyorlar. Buna rağmen üç gün sürecek olan zirve boyunca kentin bir dizi eylem ve protesto gösterisine sahne olması bekleniyor.

Köln Ford'da Pressan'la dayanışma!

Baskı, mobbing, düşük ücret, uzun çalışma saatleri gibi insanlık dışı çalışma koşullarına karşı TOMİS'te örgütlendikleri için işten atılan Pressan işçilerinin başlattıkları direniş 39. gününü geride bırakırken, saldırılar üç işçinin daha işten atılmasıyla devam ediyor.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR), daha önce gündeme gelen çeşitli işçi direnişlerinde olduğu gibi, Pressan işçileriyle de dayanışmayı yükseltmeye dönük çalışmalarını sürdürüyor.

BİR-KAR çalışanları daha önce Brose'nin Würzburg ve Wuppertal'daki işletmelerinde işçilere yönelik yaptıkları seslenme ve bildiri dağıtımının ardından, 30 Haziran günü Köln Ford'da da bildiri dağıtımını gerçekleştirdiler.

Pressan'ın ürün sattığı büyük otomobil tekellerinden biri de Ford'dur. Pressan Direniş'i'ni Ford işçilerine taşımak için öğlen vardiyası değişiminde işçilere seslenme eşliğinde bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. İşçilere hitaben yapılan konuşmalarda Türkiye'de faaliyet yürüten binlerce Alman firması veya Ford gibi

orada üretilen ürünleri satın alanların, oralarda yaşanan her türden haksızlık, hukuksuzluk ile düşük ücret politikasının da doğrudan ortakları oldukları ifade edildi. Kendilerini nasıl pazarlarsa pazarlasınlar Ford ve benzerleri, Türkiye'deki ucuz işgücünden sonuna kadar istifade ediyorlar.

Vardiya değişimi sona erene kadar sürdürülen dağıtımda, TOMİS ve BİR-KAR İşçi Komisyonu'na ait yüzlerce bildiri işçilere ulaştırıldı. Bildirilere belli bir ilgi gösteren işçiler, Köln Ford'da gittikçe artan sorunlara da değinirken, artık adeta birer şirkete dönüşen sendikal bürokrasiye olan tepkilerini de dile getirdiler. Ford'da artan taşeronlaştırma, esnek çalışma, yoğunlaşan sömürü ve düşük ücret politikasından bahsettiler.

Bu arada Almanya'daki otomobil tekelleri de kendi aralarındaki uluslararası rekabetin faturasını işçilere çıkarmaya devam ediyor. Ford tekeli Almanya'nın Saarland Eyaleti'ne bağlı Saarlouis kentindeki işletmesini 2025 yılında kapatma planları yapıyor. Buna gerekçe olarak pi-

yasaya sürmeye hazırlandığı yeni elektrikli otomobil modelinin üretimini, İspanya Valensiya veya Köln'deki işletmeye kaydırmayı gösteriyor. Eğer bu plan gerçekleşirse, Saarlouis'de çalışan 4.600 kişi işini kaybedecek. Ancak sayı bununla da sınırlı kalmayacak, yanı sıra çalışanların aileleri ile Ford'la çalışan yan kuruluşları da düşünüldüğünde, on binlerce kişinin kaderini doğrudan ilgilendiren bir gelişme olacak. Dahası ekonomik, sosyal ve kültürel olarak bu tür işletmelerle anlam kazanan tüm bir kent ve çevresi için ciddi bir sosyal yıkım anlamına geliyor.

Bu yüzden 22 Haziran günü Saarlouis kentinde kapatmaya karşı yapılan protesto yürüyüşüne işçilerin yanı sıra, işçi aileleri ve kent sakinleri de katılarak destek verdiler. IG-Metal şahsında devreye giren sendika bürokratları, yükselen öfkeyi örgütleyip kapatma kararını

geri aldırma hedefiyle hareket etmek yerine, "işyerlerini koruma" gerekçesiyle tepkileri yumuşatan ve işçileri taviz vermeye ikna etmeye çalışan bir hat izliyorlar. Onların bu uğursuz tutumu, her zamanki gibi Ford kapitalistlerinin elini güçlendirmekten ve onların hedeflerine ulaşmalarını kolaylaştırmaktan başka bir işe yaramıyor.

Ford ve benzeri yerlerde yaşanan işçi kıyımları ve sosyal yıkım saldırıları, işçi sınıfının tepkilerini anti-kapitalist perspektifle örgütlemenin önemini bir kez daha ortaya koymuştur. Bu ise, devrimci öznelerin yaratılması ve güçlendirilmesine olan ihtiyacın gün geçtikçe büyüdüğünü de göstermektedir.

KIZIL BAYRAK / ALMANYA

Sermayenin ve onun hizmetindeki Türk Metal (TM) çetesinin saldırılarına karşı 29 gündür fabrika önünde onurlu direnişlerini sürdüren Pressan işçilerinin sesi, fabrika önlerinde Avrupa'daki sınıf kardeşlerine taşınıyor. Bu onurlu direnişe daha ilk günden itibaren sınıf kardeşliğinin bir gereği olarak cephe- den sahiplenen BİR-KAR İşçi Komisyonu, enternasyonal dayanışma faaliyetlerini sürdürüyor.

BİR-KAR İşçi Komisyonu Almanya'nın Würzburg kentinde bulunan Brose fabrikası önündeki eyleminin ikincisini, dün (20 Haziran) aynı firmanın Wuppertal kentindeki şubesinin önünde de gerçekleştirdi. Fabrika önünde üzerinde "Pressan, işçilerin sendika seçme hakkına saygı göster. Atılan işçiler derhal geri alınsın. Brose suça ortak olma!" yazılı pankart açılarak vardiya çıkışında işçilere, Türkiye'deki Pressan işçisi sınıf kardeşlerinin direniş anlatıldı ve onların sendikası olan TOMİS'in "İşçi sınıfı sadece mücadele ve dayanışmayla kazanabilir!" başlıklı Almancaya çevrilen bildirisi, propaganda konuşmaları eşli-

Pressan işçilerinin sesi Avrupa'da!

ğinde dağıtıldı.

İşçilere hitaben yapılan konuşmalar eşliğinde gerçekleştirilen bildiri dağıtımına Brose işçileri yakın ilgi gösterdi. Birçok işçi, yapılan sohbetlerde Türkiye'deki işçilerin açlık sınırında ücretler karşılığında çok ağır koşullarda çalıştırıldığını bildiklerini, bu anlamıyla dünyanın her tarafında işçi sınıfına yönelik saldırıların ne kadar derinleştiğini dile getirdiler. Brose Wuppertal şubesinde çalışan işçiler konuşmalarında kendi sorunlarına da değinerek, son yedi yıl içerisinde 1200 olan sabit çalışanların sayısının işten atılmaları yoluyla 300'e düşürüldüğünü, atılanların yerine, taşeron firmalardan getirilen işçilerle üretimin çok daha ucuza mal edildiğini dile getirdiler. Ayrıca, bununla da yetinmeyen Brose tekeli 2024 yılında Wuppertal'daki işyerini, çok daha düşük ücretler karşılığında üretim yapılan Çekoslovakya'ya taşıyacağını ve bütün çalışanların işine

son vereceğini ifade ettiler.

Yurt dışında, Pressan işçileri ile dayanışma çabalarını kesintisiz olarak sürdüren sınıf devrimcileri, Brose tekelinin ana merkezinin bulunduğu Coburg kentinde yapmayı planladıkları eylemle faaliyetlerini sürdürecektir. Ayrıca TOMİS tarafından çıkartılan bildirilerin en geniş bir biçimde dağıtımını yaparak, başta sendikalar olmak üzere ilerici, devrimci kurum ve partilerle görüşerek Pressan işçilerinin onurlu direnişinin tanıtılması ve kurumların desteklerini alabilmek için yoğun bir çaba sarf edeceğiz.

Sınıf devrimcileri, işçi sınıfının mücadele örgütleri olması gereken sendikaların, sermayenin hizmetindeki bürokratlar tarafından, nasıl işlevsiz hale getirildiğini pratik deneyimlerinden çok iyi biliyorlar. Bu anlamıyla "Söz, yetki, karar işçi sınıfındır!" diyerek faaliyetlerini ağır koşullar altında sürdürmekte olan TOMİS gibi gerçek sınıf örgütleri

olan sendikaların önemini de biliyorlar.

Sermaye sınıfının başta Kavel, 15-16 Haziran, Greif, Sinbo, Pressan ve Metal Fırtına gibi işçi sınıfı tarihimizdeki özgül, çığır açıcı direnişlere düşmanlığının nedenlerini, onları boğabilmek için tam bir sınıf kini ile saldırdığını, bu saldırıları boşa çıkarabilecek biricik gücün ise işçi sınıfının devrimci birliği, dayanışması ve militan mücadelesi olduğunu, ancak bu yolla kazanabileceğimizi de çok iyi bilmekteyiz.

Bu bilinç, sınıflar mücadelesinde işçi sınıfının tarihsel rolüne olan bilimsel inancımızdan ve güvenimizden gelmektedir. Bu inanç ve güvenle "İlk günkü kararlılığımızla bir kere daha söylüyoruz ki sendikayı buraya sokacağız. İşçilerin iradesini tanımayan Pressan patronuna ve patronun getirdiği Türk Metal çetesine hak ettiği cevabı vereceğiz" kararlılığı ile onurlu direnişini sürdüren Pressan ve Sinbo direnişçisi sınıf kardeşlerimizin yanında olduğumuzu ve onların direnişleri ile maddi, manevi, her türlü dayanışmayı sürdüreceğimizi ilan ediyoruz.

BİR-KAR İŞÇİ KOMİSYONU

İktidar ve aparatları meydan okuyor

S. Soysal

2 yıl önce Muğla'da vahşice katledilen Pinar Gültekin'in katilinin Muğla 3. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yargılandığı dava geçen hafta sonuçlandı. Mahkeme heyeti, "canavarca hisle, eziyet çektirerek ve tasarlayarak öldürme" suçuyla yargılanan Cemal Metin Avcı'yı, "haksız tahrik indirimi" uygulayarak 23 yıla mahkum etti. Katil, indirimlerin ardından 14,5 yıl yatacak. Mahkeme, aynı zamanda bu cinayete yardım eden Avcı'nın birinci derece yakınları ve ortağı hakkında ise beraat kararı verdi. Mahkeme, uyguladığı indirimi ise "sanığın eziyet çektirme amacı taşımadığı, cesedi yok ederek yakalanmaktan kurtulma ve suç delillerini yoketme" ile gerekçelendirdi.

İktidarın ve onun aparatlarının kadın düşmanı politikalarının aynası olan bu karara karşı günlerdir çeşitli tepkiler sürüyor. Toplumun gündemine oturan bu vahşi cinayette yaşanan hukuksal süreç, bu insanlık dışı kararın habercisiydi aslında... 2 yıl süren dava boyunca, mahkeme heyeti, Pinar'ın yakılırken canlı olduğuna dair adli tıp raporlarını dikkate almadı, doğru düzgün keşif yapmadı. Mahkeme sürecinde katilin bu cinayeti nasıl işlediği değil, Pinar'ın özel yaşamı, giyimi-kuşamı sorgulandı. Kentin ileri gelen ailelerinden olan sanıklara kolonya ikram edilirken,

Pinar'ın annesi mahkeme salonundan atıldı ve hakkında dava açıldı. Duruşmada İstanbul Sözleşmesi'nden çıkılması gerektiğini savunan ve Tayyip Erdoğan'a selam gönderen katil, sonuç olarak ödül gibi ceza aldı.

HAKSIZ TAHRIK İNDİRİMİ TÜM TOPLUMA BİR GÖZDAĞIDIR!

Ülkemizde kadın cinayetlerinde yargının cezasızlık politikasının iki dayanağı var. Bunlardan biri "iyi hal indirimi", diğeri ise "haksız tahrik indirimi". İyi hal indirimlerini mahkemede giyilen takım elbiseden, takılan kravattan, "saygın meslekten olmaktan" biliyoruz. İyi hal indiriminin bir hukuksal dayanağı olmadığı gibi, haksız tahrik indiriminin de bir hukuksal dayanağı yok.

Neyin haksız tahrik olduğu, tümüyle kararı veren kişilerin inisiyatifine ve bakış açısına göre şekilleniyor. İktidarın kadınlara, kadına yönelik şiddete dair politikaları yargının kararlarını da doğrudan belirliyor.

Kadının ikinci cins olarak görüldüğü sermaye düzeninde, 20 yıldır AKP iktidarının izlediği politikalarla bu bakış açısı daha da pekiştirildi. İslami referanslarla kadını erkeğin kölesi gören anlayış, top-

lumsal yaşamın her alanında hayata geçirilirken, kadınların kazanılmış hakları da bir bir ellerinden alınmak istendi. İstanbul Sözleşmesi'nin feshedilmesi bunun en son adımıydı. Her ne kadar uygulanması konusunda bin bir engel çıkartılmasına rağmen, İstanbul Sözleşmesi kadına dönük şiddeti engellemeyi esas alıyor ve şiddetin engellenmesi konusunda kamunun görevlerini tanımlıyordu. Sözleşmenin feshedilmesiyle birlikte, kadına yönelik şiddete dönük etkili bir soruşturma yapma ve cezalandırılmanın önüne geçildi. İktidardan güç alan yargı, böylesi insanlık dışı kararların altına cesaretle imza atma kudretini kendini bulabilmektedir. Sözleşmenin feshedilmesinin ardından 500 kadının katledilmesi de bunun bir göstergesidir.

Haksız tahrik indirimi de bu anlayışın bir parçasıdır. Pinar Gültekin cinayetinde olduğu gibi, ısrarlı takiple başlayan ve adım adım planlanan bir suçun varlığı yok sayılmıştır. Katilin asılsız beyanlarıyla hiçbir somut delile dayanmadan katili tahrik ettiği ve neredeyse Pinar'ın öldürülme hakkettiği sonucuna kadar varılmıştır.

Özetle, Pinar Gültekin davasında da uygulanan haksız tahrik indirimi, başta kadınlar olmak üzere tüm topluma veri-

len bir gözdağıdır. Erkek egemen düzenin tüm normlarıyla sürdürülmek istendiğinin açık bir mesajı niteliğindedir.

AKP iktidarı çürüdükçe toplumu da çürütmeye devam etmektedir. 20 yıl boyunca toplumun tüm genleriyle oynanmış ve büyük bir tahribata yol açılmıştır. Toplumda büyük bir kutuplaşma yaratılarak emekçiler arasında sahte gündemlerle düşmanlıklar körüklenmiş, "hırsızlık" meşru hale getirilmiş, küçük çocukların cinsel istismarı olağanlaştırılmış ve kadına yönelik şiddet meşrulaştırılmıştır. Öyle ki, artık kadınlar boğularak, yakılarak, lime lime doğranarak en insanlık dışı yöntemlerle katledilir hale gelmiştir. Pinar Gültekin davasında hakimın verdiği "yakılarak öldürülmesi eziyet amaçlı değil, delilleri yok etme amaçlıydı" kararı da bu çürümenin meşrulaştırılmasından başka bir anlam taşımamaktadır.

Pinar Gültekin davasında çıkan karara karşı günlerdir başta kadınlar olmak üzere çok farklı toplumsal kesimlerin tepkisi devam ediyor. Kadınlara dönük şiddetin ve mevcut hakların gasp edilmesinin engellenmesi ile insanca bir yaşam ancak tüm işçi ve emekçilerin birleşik mücadelesiyle olanaklı olacaktır.

DGB: Barınma haktır!

Büyük bir şovla açlık sınırını altında kalan asgari ücrete zam yaptığını duyuran AKP-MHP iktidarı aynı saatlerde yüz binlerce gencin eğitim ve barınma hakkını gasp etmek için bir adım daha attı. KYK yurtlarına %80'e varan oranda zam yapıldı.

Aynı gün içerisinde milletvekilleri maaş zamları tartışmasız kabul edildi. Böylece milletvekillerinin maaşları 40 bin TL'den 56 bin TL'ye çıkarıldı. Saraylarında şatafat içinde yaşayanlar sefalet ücretini büyük bir propaganda eşliğinde sunarken, işçi ve emekçi çocuklarının da barınma hakkını gasp etmeye devam ediyorlar.

Dönemin başından beri gençliğin yaşadığı en önemli sorunlardan biri barınmamasıdır. Yüz binlerce arkadaşımız eğitim-öğretimi devam ettirmek için en temel haklarından olan barınma hakkına erişemedi. KYK yurtlarının yetersiz kapasitesi yüzünden barınma sorunu derinleştikçe derinleşti. On binlerce arkadaşımız okulu bırakmak ya da dondurmak zorunda kaldı.

Barınma sorunu barınmak için "yer" bulunduğu çözülüyor. Yurtların paralı olması, yemek, internet vb. ihtiyaçlarımızın karşılanmaması barınma sorununun bir başka boyutta devam ettiğini gösteriyor. On binlerce arkadaşımız tarikat-cemaat yurtlarına ve emlak simsarlarına mahkum edildi!

Tarikat yurtlarında Enes Kara, Mehmet Sami Tuğrul gibi arkadaşlarımız

katledilirken, niteliksiz KYK yurdunda Ali Sinan Cirit ve Hasan Can Çoban arkadaşlarımız yaşamlarını yitirdi! Bütün bunlar karşısında ise susmadık! İstanbul'da, Ankara'da, Amed'de, Urfa'da, Bingöl'de, Muş'ta, Isparta'da, Dersim'de, İzmir'de, Elazığ'da, Iğdır'da, Bursa'da ve daha birçok şehirde, birçok üniversite ve KYK yurdunda binlerce arkadaşımız KYK yurtlarının nitelik sorununa ve zamlara karşı barınma hakkı için eylemler, protestolar gerçekleştirdik!

PARASIZ, NİTELİKLİ, ULAŞILABİLİR BARINMA HAKTIR!

Parasız, nitelikli, ulaşılabilir barınma hakkımızdır!

Bizleri açlık sınırının altında, insanca olmayan koşullarda yaşamaya mahkum edenler "zam" adı altında paralı eğitim uygulamalarını daha da derinleştirerek eğitim hakkımızı gasp ediyorlar!

Eğitim hakkımızın gasp ettirmemek, barınma hakkımıza sahip çıkmak için tek yolumuz, bir araya gelip örgütlenmek ve mücadele etmektir.

Krizin faturasını onu yaratan kapitalistler ödesin demek için birliğimizi bünyetelim, örgütlenelim!

Haklarımız, geleceğimiz ve özgürlüğümüz için örgütlenelim!

Parasız, nitelikli, ulaşılabilir barınma haktır!

İnsanca bir yaşam haktır!

DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ
TEMMUZ 2022

LGS sonuçları: Eşitsizliğin son göstergesi

Liselere Geçiş Sınavı (LGS) sonuçları 30 Haziran günü açıklandı. 48 ilde 1 milyon 31 bin 799 öğrencinin girdiği sınavda 193 öğrenci soruları doğru yanıtlayarak tam puan aldı.

Sınav sonuçlarının ardından oluşturulan rapora göre, 20 soru bulunan alt testler arasında öğrencilerin doğru cevap sayısı ortalamasının 9.50 ile en yüksek olduğu alt test fen bilimleri, en düşük olduğu alt test ise 4.74 ortalama doğru sayısı ile matematik oldu. Türkçe testindeki doğru cevap ortalaması 9.22 oldu.

Ayrıca ailelerin eğitim düzeylerinin sınav puanları ortalamasına da yansıtıldığı bir eşitsizlik tablosu ortaya çıktı. Raporla anne eğitim düzeyi ilkököl olan öğrencilerin sınav puan ortalamasının 259.97, anne eğitim düzeyi lisansüstü olan öğrencilerin ortalamasının 385.65 olduğu ifade edildi. Babası ilkököl mezunu olan öğrencilerin puan ortalamasının 269, babası lisansüstü mezunu olan öğrencilerin ise puan ortalamasının 392 olduğu belirtildi.

Rapora göre fen bilimlerinde 5 bin 881, matematikte 84 bin 711, yabancı dilde 83 bin 163, din kültüründe 10 bin 937, inkılap tarihinde 12 bin 485 ve Türkçede 2 bin 786 kişi sıfır çaktı. Sıfır çekenlerin toplamı 199 bin 963 oldu.

LGS sonuçlarını analiz eden rapordaki verilerden açığa çıkan gerçeklik, eğitimin vahim tablosunun tüm çıplaklığıyla görünür hale gelmesidir. Her ge-

çen gün ticarileşen eğitim, bu tablonun ortaya çıkmasının ana halkalarından birini oluşturmaktadır. Aynı zamanda AKP eliyle eğitim alanına sokulan dinci-gerici eğitim politikalarının eğitimi niteliksiz bir hale dönüştürdüğünü veriler bir kez daha gözler önüne sermektedir.

AKP iktidara geldiği günden beri eğitim alanını kendi dinci-gerici hedefleri temelinde düzenlemektedir. Yapılan her yeni düzenleme ile birlikte eğitimin gün geçtikçe niteliksizleşmesine, ticarileşmesine ve eğitimdeki eşitsizliğin büyümesine neden olmuştur.

Milyonlarca öğrencinin parasız, nitelikli bir eğitime ulaşmasının en büyük engellidir AKP gerici-faşist iktidarıdır. İki yıllık salgın sürecinin gösterdikleri ve son açıklanan LGS sınav sonuçları eğitimdeki çürümenin yeni bir göstergesidir sadece.

Eğitimdeki bu çürümenin sorumluları başta AKP iktidarının şefi Tayyip Erdoğan olmak üzere iktidarın bakanı ve eğitim politikalarını hayata geçirenlerdir.

Eğitimdeki çürümenin önüne geçmek ve parasız, nitelikli, ulaşılabilir eğitim hakkına kavuşabilmek için tek kurtuluş örgütlü mücadeleyi yükseltmektir.

Çocuklarımızın geleceğinin şıklar arasına sıkışmadığı, paralı ve niteliksiz bir eğitim sistemiyle karşı karşıya kalmadığı bir yaşam ve eğitim için birliğimizi güçlendirelim!

Meslek liselerinde yeni sömürü hamlesi

Sermaye düzeninin her boyutuyla yaşadığı çok yönlü kriz gün geçtikçe artmaya devam ediyor. Gençlik de bundan payını fazlasıyla alıyor. Meslek liseliler, daha sıralarının başında vahşi sömürü çarkları arasında ezilmek isteniyor.

Pandemi döneminin başından itibaren meslek liselerini fabrika gibi işleterek dezenfektan, maske gibi malzemelerin üretimini gerçekleştirenler, şimdi de başka bir sömürü projesini hayata geçirdi. Geçtiğimiz hafta, Konya Selçuklu'da düzenlenen "Eğitimden Üretime Tarım Çalıştayı"nda konuşan Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer, 15 okulda ekmek fabrikası kurduklarını, günlük 250 bin ekmek ürettiklerini söyleyerek, "81 ilde 100 noktaya meslek lisemize ekmek fabrikası kuracağız ve günlük 1 milyon ekmek üretim kapasitesiyle liselerin çıkışındaki satış büfelerinde vatandaşımızın düşük fiyatla ekmekle buluşmasını sağlayacağız" diye açıklama yaptı. Sermayenin ihtiyaçları için adeta canla başla çalışan Milli Eğitim Bakanı, tam bir utanmazlıkla "ucuz ekmek üretileceğini" müjdeledi.

Sermaye devleti, bir kez daha meslek liselileri doğrudan sermayedarların hizmetine 'nitelikli ucuz iş gücü' olarak sunuyor. İktidar için içinden çıkamadığı ekonomik krizin üstünü örtbilmek için her yola başvuruyor. Böylelikle sermaye devletinin kirli politikalarından meslek liseliler de üzerlerine düşen payı alıyor ve istismar ediliyor.

AKP-MHP rejimi, "ucuz ekmek" satarak kirlenmiş itibarını da toparlama derindedir. Açlık ve yoksullukla boğuşan

emekçilerin meslek liselerinde okuyan çocukları da sermayedarların istek ve ihtiyaçları için kullanılmaktadır. Sermaye iktidarı, meslek liselileri adeta sömürü dişlileri arasında daha fazla öğütme için ayrı bir çaba içerisine girmektedir.

Bu hamleler meslek liselerinde mevcut sömürünün daha da katmerli bir hale geleceğini gösteriyor. Sarayın bakanının yaptığı açıklamadan da anlaşıldığı üzere meslek liseliler vahşi sömürü çarkları arasında daha fazla ezilecek. Kapitalistlerin daha fazla kâr sağlayacağı imalathaneler haline dönüştürülen meslek liselerinde

"ekmek üretimi" adı altında hayata geçirilen proje sömürünün katmerleşeceğine de işarettir. Devlet ve sermayedarlar iş birliğiyle, mesleki eğitim adı altında gençliğin emeği sömürülecek ve yarının yeni ucuz iş gücü ordusunu yaratmak için yeni adımlar atılmaya devam edecektir.

Sermaye devleti, ekonomik krizin olmadığı safatasını yayarken meslek liselerinde ucuza ekmek üretme ve satma üzerinden hayata geçirilen proje ekonomik krizin derinleştiğine ayna tutmuştur. Ekmek fiyatının 5 TL olduğu bir dönemde emekçiler karnını doyurmak bir yana, ek-

mek dahi alamaz hale gelmiş durumdadır. İşçiler ve emekçiler, açlık, yoksulluk ve hayat pahalılığı ile boğuşurken bakanın yaptığı bu açıklamalar tam bir sahtekarlıktır.

Tüm toplumu açlığa, sefaletle sürükleyen, milyonlarca işçi ve emekçinin kanyıla beslenen asalak sermayedarlarının saltananlarının yıkılma zamanı çoktan geldi. Yaşadığımız bu sistem, sömürü üzerine kurulu oldukça haklarımız da emeğimiz de çalınmaya devam edecektir.

İSTANBUL'DAN BİR DGB'Lİ

Meslek lisesi öğrencilerini sömürme projesi

Sarayın Milli Eğitim Bakanı Mahmut Özer, Konya'da düzenlenen "Eğitimden Üretime Tarım Çalıştayı" adlı etkinlikte uzun bir vaaz verdi. Farklı konularda, özellikle de AKP şeflerinin 'temcit pilavı' gibi ikide bir gündeme getirdiği 'türban yasağı' konusunda demagoji yapan saray bakanının vaazında gerçeği yansıtan bir kısım vardı. O da meslek liselerini birer imalathaneye çevirme planlarıdır.

Hatırlanacağı üzere saray rejimi, pandeminin ilk dalgası yükseldikten sonra meslek liselerinde dezenfektan, maske gibi talebi artan metallerin üretimini organize etmiş, AKP şefleri tam bir utanmazlıkla bununla övünmüştü.

Gençlerin emek-gücünü bedavaya yakın bir 'ücretle' işe koşan bakanlık, kapitalist sömürü çarklarını okullara taşımayı 'büyük başarı' diye sunmuştu. Meslek lisesi gençliğin emek-gücünü sömüren bakanlık, bu çarkı alabildiğine yaygın hale getirmek için çaba sarf ediyor.

Emek fiyatının 5 liraya ulaştığı koşullarda sarayın bakanı, meslek liselerinde 'ucuz ekmek' üretimini yaygınlaştırmak için harekete geçtiklerini söylüyor. Konya'daki konuşmasında bunun 'müjdesini' veren Mahmut Özer, öğrencilerin

emek-gücünü sömürerek halka ucuz emek satacaklarını söyledi.

15 okulda ekmek fabrikası kurduklarını, günlük 250 bin ekmek üretim kapasitesine ulaştıklarını anlatan sarayın bakanı şunları söyledi:

"...Türkiye'de 81 ilde 100 noktaya, Meslek Lisemize ekmek fabrikası kuracağız ve günlük 1 milyon ekmek üretim kapasitesiyle o liselerin çıkışındaki satış büfelerinde vatandaşımızın düşük fiyatla ekmekle buluşmasını sağlayacağız."

Kurdukları yağma/talan düzeniyle

sermayeye hizmet ederken, emekçileri ise sefaletle sürükleyen politikalarıyla toplumun geniş kesimlerini yoksulluk girdabına atan AKP-MHP rejimi, 'ucuz ekmek' satarak güya mafyatik imajını düzeltmeye çalışıyor. Oysa bu kadarını bile, sefalet mahkum ettiği emekçilerin meslek liselerinde okuyan çocuklarını kapitalizmin vahşi sömürü çarkları içine atarak yapıyor.

Görünen o ki, saray rejimi, gençlik kitleleri hakları için mücadeleye atılana kadar meslek liselerindeki bu vahşi sömürü çarkını döndürmeye devam edecektir.

Sivas Katliamı 29. yılında...

Katliamlardan hesap soralım!

Osmanlı zulmüne ve onun emrindeki Hızır Paşalara başkaldırının simgesi olan Pir Sultan Abdal adına düzenlenen şenlikler 1993 tarihinde kana bulandı. Pir Sultan'ı asan gelenek Cumhuriyet döneminde Dersim'de, Çorum'da, Maraş'ta olduğu gibi Sivas'ta da kanlı bir katliama imza attı ve 33 kişi yakılarak katledildi.

ORGANİZE DEVLET KATLIAMI

Sivas katliamı devlet tarafından adım adım planlandı. Resmi kurumlardan çıkarılan bildirimlerle yöre halkı tahrik edildi. Şenliklere katılanlara karşı halkın dini duygularını istismar eden yalanlar ve çarpıtmalar ortalığa saçıldı. Saldırı için çevre illerden gerici güruhlar kente taşındı. Cuma namazı çıkışında organize edilen yürüyüşle gerici güruhlar etkinliklerin gerçekleştiği kültür merkezine ve oradan aydın ve sanatçıların kaldığı otele yönlendirildi. Devletin kolluk güçleri gerici gruba müdahale etmek şöyle dursun, onları teşvik etti ve önlerini açtı. Kültür merkezi önündeki halk ozanları heykeli yıkılıp yerlerde sürükledi. Çevredeki araçlar ve otel ateşe verildi. Güvenlik güçleri ne gerici grubun toplanıp saldırı eylemlerine başlamasına ne de otelin yakılmasına karşı herhangi bir müdahalede bulunmadı. Asım Bezirci, Nesimi Çimen, Muhlis Akarsu, Metin Altıok ve Hasret Gültekin'in de bulunduğu 33 kişi yanarak veya dumandan boğularak yaşamını yitirdi. Aralarında Aziz Nesin'in de bulunduğu 51 kişi katliamdan kendi imkanlarıyla yaralı olarak kurtuldu. Katliamla birlikte Türkiye'nin ilerici birikimi açıktan yakılarak yok edilirken, saatlerce izlettirilen görüntüler eşliğinde topluma adeta gözdağı verilmek istendi.

DEVLETİN KATLIAMA İLİŞKİN KAYITLARI

İnsanların diri diri yakıldığı Sivas katliamında, devletin sorumluluğu katliama sonrası yapılan tüm resmi açıklamalarla bir kez daha teyit edildi. Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, olayın Alevi-Sünni çatışması değil münferit bir olay olduğunu vurguladı. Başbakan Tansu Çiller, saldırıyı gerçekleştiren güruhu kastederek "Çok şükür, otel dışındaki halkımız bir zarar görmemiştir" açıklaması yaptı. İçişleri Bakanı Mehmet Gazioğlu, katliamdan yaralı olarak kurtulan

Uzun yıllar Sivas katliamı hafızalardan silinmeye ve devletin sorumluluğu gizlenerek üzeri örtülmeye çalışıldı. Bunlar yaşanırken sermaye devleti yeni yeni katliamlara imza atmaya devam etti. Suruç, Diyarbakır, Ankara Gar katliamları...Yeni bedeller ödememenin yolu hem toplumun ezilen ve sömürülen kesimlerinin birliğinden hem de yaşanan bu katliamları unutmama ve unutturmamaktan geçmektedir.

Aziz Nesin'i hedef göstererek halkı tahrik ettiği gerekçesiyle suçladı. Başbakan yardımcısı Erdal İnönü, saldırı anında Aziz Nesin'le yaptığı telefon görüşmesinde takviye güç gönderileceğini bildirdi ama bunu gücü yetmedi. Daha sonra kendisine yöneltilen eleştirilere ise yetkisinin olmadığı yönünde yanıt verdi. Şu an Saadet Partisi Genel Başkanı olan Temel Karamollaoğlu ise, saldırgan gerici güruha yakılanları kastederek "Şunların ruhuna el Fatıha diyelim" dedi. Katliamın tetikçiliğini yapan sermaye medyası ise devletin katliamdaki rolünü karartmaya ve Aziz Nesin üzerinden bir karalama kampanyasına girişti.

DAVA SÜRECİ

Dava sürecinde yaşananlar devletin katliamdaki sorumluluğuna bir kez daha ışık tuttu. Binlerce kişinin bulunduğu saldırıda sadece 124 kişi hakkında dava açıldı. 33 sanık hakkında idam cezası verildi ancak idam cezasının kaldırılma-

sıyla ağırlaştırılmış müebbet cezasına çevrildi. Aziz Nesin'e saldıran RP'li Belediye Meclis Üyesi Cafer Erçakmak gibi birçok «saldırgan» yakalanmadı ve Sivas katliamı dosyası Ankara DGM Başsavcılığı'na devredildi. Ankara 1 No'lu DGM, hakkında dava açılan sanıkların anayasal bir suç işledikleri iddiasını kabul etmedi. DGM Başsavcısı ise henüz soruşturma aşamasında, "olayda örgüt yok, tahrik var" açıklaması yaptı. Hiçbir kamu görevlisi hakkında bugüne kadar hiçbir işlem yapıldı. Bazı firari sanıkların Sivas'ta yaşadığı ve evlendiği ortaya çıktı fakat bu sanıklar hiçbiri "devlet tarafından bulunamadı." Kimi sanıkların dosyaları ise 15 yıllık zamanaşımı süresi dolduğu gerekçesiyle ortadan kaldırıldı. Dahası Sivas Katliamı davası insanlık suçu kapsamına alınmayarak zamanaşımı kararı verildi. Recep Tayyip Erdoğan, başbakan olduğu dönemde çıkan bu kararı, "Milletimiz için, ülkemiz için hayırlı olsun" diyerek duyurdu. Bununla da kalınmadı, katli-

amın yaşandığı otel uzun yıllar kebabçı dükkanı olarak kullanıldı. Katliamdan 18 yıl sonra otelin Bilim ve Kültür Merkezi'ne çevrilmesi kararlaştırıldı. Ancak otelin girişine konulan anı köşesine yaşamını yitiren aydın ve sanatçıların adları katliamcılarla bir arada yazıldı.

Uzun yıllar Sivas katliamı hafızalardan silinmeye ve devletin sorumluluğu gizlenerek üzeri örtülmeye çalışıldı. Bunlar yaşanırken sermaye devleti yeni yeni katliamlara imza atmaya devam etti. Suruç, Diyarbakır, Ankara Gar katliamları...

Yeni bedeller ödememenin yolu hem toplumun ezilen ve sömürülen kesimlerinin birliğinden hem de yaşanan bu katliamları unutmama ve unutturmamaktan geçmektedir. Sivas katliamını 29. yılında lanetliyor, katliamların hesabını sormak için her mezhep, ulus ve cinsiyetten işçi ve emekçileri örgütlü birliklerini güçlendirmeye çağırıyoruz.

GEBZE'DEN BİR KIZIL BAYRAK OKURU

Çorum Katliamı 42. yılında...

Katliamcı devletten hesap sormak için örgütlü mücadeleye!

Türk sermaye devleti kuruluşundan bu yana ezilen halklara ve mezheplere, ilerici ve devrimcilere yönelik kanlı katliamlar gerçekleştirdi.

Hamurunun mayası kanla yoğrulan sermaye devleti Karadeniz sularında 15 komünisti, Dersim'de, Maraş'ta, Çorum'da, Sivas'ta ve Kürt illerinde besleyip büyüttüğü gerici-faşist çeteler eliyle yüzlerce Alevi ve Kürt emekçiyi katletti.

Sermaye devleti toplumsal mücadelenin boy verdiği dönemleri kanlı katliamlar ile bastırmaya çalıştı. 1960'lı yılların başlarında üniversite öğrencisi iki genç devrimci katledildi. Kaveller'den 15-16 Haziran Direnişi'ne kadar gerçekleşen işçi direnişlerinde birçok işçi katledildi. 1968 yılıyla birlikte mücadeleye atılan devrimci gençlik üniversitelerde, sokaklarda katledildi.

12 Mart 1971 darbesiyle devrimcilere yönelik süre avları başlatıldı, devrimci önderler bu dönem tutuklandı. Devrim davasını bitirme arzusuyla devrimci önderler darağacında, Kızılder'e de ve Diyarbakır zindanında katledildi. Devrimci önderleri katleden ve binlerce devrimciyi tutsak eden sermaye devleti yükselen sosyal-siyasal mücadeleyi de dizginleyemedi. 1974 yılıyla birlikte kitlelerin mücadelesi yükselişe geçti.

Yükselen mücadelenin karşısında sermaye devleti büyütüp beslediği faşist güçleri kullandı. Devrimcilerin sokak ortasında katledilmesini, Alevi emekçilerin 1978 yılında Malatya'da ve Maraş'ta katledilmeleri takip etti.

27 Mayıs 1980 günü MHP'li Gün Sazak'ın öldürülmesinin ardından faşist çeteler, devrimcilere ve Alevi emekçilere yönelik 28 Mayıs 1980 günü Çorum'da faşist saldırıları hayata geçirdi. 28 Mayıs 1980'den 3 Temmuz 1980 gününe kadar Çorum'da Alevilerin oturduğu evler, çalıştığı işyerleri yakıldı-yıkıldı. Faşist çetelerin saldırılarına karşı Alevi emekçiler Milönü'nde kurdukları barikatlar ile kendilerini savunmaya çalışır. Faşist çetelerin

saldırısının ardından Çorum Valisi Rafet Üçelli sokağa çıkma yasağı ilan ederek barikatların kaldırılmasını istedi. Valinin sokağa çıkma yasağı ilan etmesi ve barikatların kaldırılmasını talep etmesi faşist çetelerle-devlet makamlarının iç içe ve iş birliği içinde olduğunu bütün bir açıklığı ile gözler önüne sermiştir. Bir ayı aşkın süren katliam saldırısında 57 emekçi katledilirken, yüzlerce emekçi ise yaralanır.

28 Mayıs'ta başlayan ve 4 Temmuz tarihine dek süren Çorum Katliamı, 12 Eylül 1980 askeri-faşist cuntası dönemine gidişte sermaye devletinin yolunu düzleyen sayısız katliamdan sadece biridir.

Aradan yıllar geçse de sermaye devletinin katliamcı rolü ve işlevi değişim göstermiyor. Sermaye devleti gün geçtikçe Alevi ve Kürt emekçilere yönelik saldırılarına hız kazandırıyor. Kürt halkına yönelik içerde baskıyı, faşist provokasyon saldırılarını tırmandırmakta, ülke dışında ise sınır ötesi "operasyonlarını" devreye sokarak kanlı katliamlar gerçekleştirmeye devam ediyor. Alevi emekçilerin yaşadığı bölgeler ve binalar işaretlenmeye devam ettirilerek mezhepçi provokasyon saldırılarının önü açılmak isteniyor. Devrimciler sokak ortasında gözaltına alınıp, işkenceye maruz kalıyor. Yükselen mücadele yine kan, katliam ve zulüm politikasıyla bastırılmaya çalışılıyor.

Sermaye devletinin tarihi kanlı katliamlar tarihidir. Biz işçi ve emekçilerin tarihi ise direnişlerin tarihidir. Tarihimizden aldığımız güç ile mayası kanla yoğrulan bu kapitalist barbarlık sistemine ve katliamcı sermaye devletine karşı örgütlü mücadele yükseltmeliyiz.

Çorum Katliamı'nın 42. yılında katledilenleri saygıyla anıyoruz. Katliamcı sermaye devletinden hesap sormak için işçi ve emekçileri örgütlü mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

Çorum katliamını unutmadık, unutturmayacağız!

K. SÖNMEZ

2 Temmuz Sivas Katliamı'nı unutmadık, unutturmayacağız!

Tarihi kanlı katliamlar ile dolu sermaye devleti, 1993 yılında Alevi emekçi, aydın ve sanatçıların yakılarak katledildiği kanlı bir katliama daha imza attı. 2 Temmuz 1993 günü Sivas Madımak Otel'i'nde başta Alevi emekçiler ile aydın ve sanatçılar olmak üzere 33 kişi gerici-faşist çeteler ve devlet iş birliğiyle yakılarak katledildi.

Dönemin Başbakanı Tansu Çiller ve Başbakan Yardımcısı Erdal İnönü, Sivas Valisi Ahmet Karabilgin, asker ve polis kuvvetleri, Madımak Otel'i'ndeki aydın-sanatçı ve Alevi emekçilerin yardım çağrılarına kulak tıkamaları katliamdaki sermaye devleti ve gerici-faşist çetelerin iş birliğinin göstergesidir.

Gerici-faşist çeteler her ne kadar Aziz Nesin'in söylemlerine yönelik bir protesto gerçekleştirdiklerini iddia etseler de katliam öncesi yaşananlar devlet ve gerici-faşist çetelerin planlı bir saldırıyı hayata geçirdiklerini göstermektedir. Pir Sultan Abdal'ı anma etkinliklerinin gerçekleşeceği aynı günlerde Sivas'ta Hicret Koşusu'nun düzenlenmesi ve Sivas'a çevre kentlerden gerici-faşist güruhların getirilmesi katliamın adım adım planlandığının açık bir kanıtıdır.

Sivas katliamının ardından saldırıyı gerçekleştirenler için göstermelik gözaltı ve yargılamalarla katliamın üstü kapatılmak istendi. Devletin birçok görevlisinin katliamdaki rolü ortadayken hiçbir devlet görevlisi yargılanmadı. 85 kişilik ilk tutuklamaların ardından yıllar içinde katliamın sanıkları tek tek serbest bırakılarak tutuklu sayısı 33 kişiye indirildi. 2012 yılında ise Sivas

davası zamanışımına uğratılarak kapatıldı. Katliamda sorumluluğu olan Cafer Erçakmak ve 8 sanık yıllarca serbest biçimde ortalıkta dolaştı ve devlet tarafından korundu. Birçok hasta ve yaşlı devrimci tutsak hapisanelerde tutulurken Sivas katliamını gerçekleştirenlerden Ahmet Turan Kılıç, 2021 yılında yaşından dolayı Erdoğan'ın talimatıyla serbest bırakıldı. Bu da sermaye devletinin katliamcıları koruduğunu bir kez daha gözler önüne serdi.

Bundan 29 sene önce Sivas Madımak Otel'i'nde vahşice gerçekleşen katliamın uygulayıcıları bu dönem de yine mezhepçi-ayrımçı politikaları hayata geçirmeye devam ediyor. Alevi emekçilerin oturduğu binalar işaretleniyor, kültürel-sanatsal etkinlikler yasaklanıyor, eğitim alanında öğrencilere zorunlu din dersleri dayatılıyor. Dinci-faşist rejimin saldırgan politikalarından sadece Alevi emekçiler payını almıyor. Kürt halkına ve mültecilere yönelik saldırgan politikalar gün geçtikçe tırmandırılıyor. Kapitalist sisteme ve dinci-faşist rejime karşı mücadele eden güçler, her geçen gün baskı ve tutuklama terörüne maruz kalıyor.

Alevi emekçilerini ve Kürt halkını inkâr, asimilasyon ve imha politikalarıyla yok etmeye çalışan sermaye devletine karşı örgütlü mücadeleyi yükseltmekten başka bir çıkar yol yok.

Sivas Katliamı'nı unutmamak ve unutturmamak için katliamcı sermaye devletinden ve gerici-faşist çetelerden hesap soralım!

DEVRİMCİ GENÇLİK BİRLİĞİ
2 TEMMUZ 2022

Ahlaki çöküntü!

Bir gün, hatta bir saat önce söylene- nin 180 derece zıddını yapmak/söyle- mek burjuva politikasının ve politikacı- larının karakteristik özelliğidir. Bunu en net ifade eden burjuva politikacısı Süleyman Demirel idi: "Dün dündür, bugün bugün."

Bu yüzden AKP şefinin ve tekmilinin dün neredeyse katil diyerek küftükleri Suud Velihaht Prensi'ne yılışikça sarılma- ları mide bulandırıcı ama şaşırtıcı değil. Burjuva politikasının ve politikacının ru- tini bunlar. Erdoğan'a küfre varan eleştiri- ler yönelten Süleyman Soylu, Numan Kurtulmuş gibi politikacıların küfürden sonraki günlerde AKP'li olmaları mide bulandırıcı da şaşırtmıyor. AKP'nin diğer düzen partilerinden tek farkı burjuva poli- tikasının hakkını tam olarak vermeleri- dir. Şef olarak Erdoğan öne çıksa da tepe- den tırnağa hepsi tipik burjuva politikacı kimliğine sahipler.

AKP, düzen muhalefetinin çapsızlığın- dan dolayı 20 yıldır sermaye devletinin iktidar koltuğunda oturuyor. Devrim- ci-ilerici toplumsal muhalefetin zayıf ve düzen muhalefetinin ise çapsız olduğu

bugünkü koşullar altında AKP, devletin bürokratik aygıtını ele geçirerek iktidara yerleşmiş bulunuyor.

İKTİDAR OLANAKLARI AHLAKİ ÇÖKÜNTÜNÜN ÖNÜNÜ AÇTI

"Dün dündür, bugün bugündür" söz- leriyle net ifade edilen burjuva politikası- nın ahlaki, genel kabul gören toplumsal ahlaka göre ahlaksızlıktır.

Dün katil denen ve hesap sormaya yeltenen AKP'lilerin Suud Velihaht Prensi ile sarmaş dolaş olması toplumsal ahla- ka göre ahlaksızlık olsa da burjuva poli- tik ahlaka uygun bir davranış. Ama Gezi Direnişi'nde "camide bira içtiler" yalanını söylemek ve bunu bugün de iddia ede- bilmek bile burjuva politik ahlaka göre dahi ahlaki bir çöküntü halidir.

"Ülkede kriz yok" yalanını söylemek de gelinen aşamada ahlaki çöküntünün ürünü bir yalandır. Kendileri için ek büt- çelerde, maaş zammında tereddüt et- mezlerken, işçiye, emekçiye ve emekliye kırıntı bile sayılmayacak miktarda zam yapıp "aynı gemideyiz" argümanını hala

kullanmak da bir ahlaki çöküntü halidir. Orman yangınına çıkardığı iddia edilen kişileri idam etmeyi gündeme taşıyanla- rın orman yangınlarının soruşturulması önergesini reddetmeleri, tutarsızlık veya çelişkiden öte, ahlaki çöküntüdür.

FETİHTEPE MAHALLESİ'NE SALDIRI AHLAKİ ÇÖKÜNTÜNÜN EN NET GÖRÜNTÜLERİNDEN BİRİ

Ahlaki çöküntünün en net görüntüsü ise AKP'li Beyoğlu Belediyesi'nin Okmey- danı Fetihstepe Mahallesi'nde evlerini terk etmeyen halkın elektriğini, suyunu, doğalgazını polis zoruyla kesmektir. İnsani tüm değerlerden koparak gerçekleştirilen bu saldırının ilk günlerinde AKP'ye oy vermiş birinin düşman nitelemesinde bulunduğu Rusya için, "Rusya bile Ukray- na'nın elektriğini, suyunu, doğalgazını kesmedi ama bunlar kesiyor" demişti. Düşmanın bile yapmayacağını yapanla- rın durumu ahlaki çöküntüden başka bir şeyle açıklanamaz.

Ne için yapıyor bu saldırı? Rant ve talan için... Yağmacıların bile bir ahlaki

sınırı bulunurken AKP'li şeflerin ahlaki sı- nırı yok. Fetihstepe Mahallesi halkı diren-meye devam ettiği bir durumda saldırı- nın hangi boyutlara varacağını kestirmek güç. "Bu kadarı da olmaz" dedirtecek çok şey yaşanabilir.

"DAYANIŞMA HALKLARIN İNCELİĞİDİR"

"Seçimlerde hesabını sorarız" diyerek yağmacı/talancı belediyelerin saldırılarına sessiz kalmak asla bir çözüm olamaz. Çözüm sandıkta değil, örgütlü mücadele ve dayanışmadadır. Che'nin ifadesiyle "halkların inceliği olan dayanışma"nın yükseltilmesindedir. Derinleşen kriz, artan yoksullaşma nedeniyle dayanışma zayıf kalsa da daha çok işçi ve emekçiyi kapsayacak biçimde genişletilmelidir.

Saldırı Fetihstepe Mahallesi halkıyla sınırlı değil. Gerçekte hepimizdir. Ya saldı- rılara sessiz kalıp bu ahlaki çöküntünün parçası oluruz ya da dayanışmanın hak- kını vererek mücadelenin yolunu tutarız. Üçüncü bir yol yok!

H. ORTAĞCI

Aile hekimleri, "Ceza yönetmeliği" olarak adlandırdıkları "Aile Hekimliği Ödeme ve Sözleşme Yönetmeliği"nin yayınlanma tarihinin yıl dönümünde iki gün iş bırakma kararı aldı ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Yönetmeliğin geri çekilmesi ve özlük haklarında iyileştirme yapılması talebiyle aile sağlığı merkezlerinde iş bırakan sağlık emekçilerinin İstanbul İl Sağlık Müdürlüğü önünde gerçekleştirdiği eylemde talepler sıralandı. Basın açıklamasında ilk sözü İstanbul Tabip Odası başkanı Nergis Erdoğan konuştu.

Birlik ve Dayanışma Sendikası Mar- mara Şube Başkanı Ahmet Mehlepçi Sağlık Bakanlığı'nın sosyal medya ve TV'lerde "Sağlık çalışanlarına bu kadar ödeme veya şu kadar performans veriyoruz" açıklaması ile yalan beyanda bulunduğuna dikkat çekerek şunları ifade etti:

"20 yıldır uyguladıkları sağlıkta dö- nüşüm programı sağlık çalışanlarının sağlığını ve haklarını sömürüme prog- ramına dönüştüğü için. Bilerek ve iste- yerek önlem almayıp sağlıkta şiddeti kö- rükledikleri için. Sağlıkta şiddeti tercih

Aile hekimleri G(ö)revde!

ettikleri için. Kışkırttıkları sağlık talepleri için. Bu grevi bakanlık yaptırıyor."

Şiddeti önlemede kanunlarında cay- dırıcılık olmadığını vurgulayan Mehlepçi son olarak şunları söyledi:

"Taleplerimiz gerçekleştirilmediği sürece önümüzdeki aylarda da iş bırak- ma kararı alacağımızı üyelerimize ve ka- muoyuna saygı ile duyuruyoruz."

"TÜM HUKUK KURALLARI ÇİĞNENMİŞTİR"

SES Aksaray Şube Başkanı Şener Sevgi de yaptığı konuşmada yönetmeliğe ilişkin şunları ifade ederek önerileri sı- raladı:

"Yönetmelik değişikliği ile aile he- kimliği çalışanlarının statüsü, il sağlık müdürlüklerine bağlı işçi noktasına getirilmiş, kölelik sistemine taşınmıştır. Aynı zamanda başta pandemi sürecinde olduğu gibi, toplum sağlığını ve sağlık çalışanlarının haklarını savunan, kamu-

oyunu bilgilendiren, görüş ve önerile- rini, taleplerini basın ve sosyal medya aracılığıyla üç kez dile getiren aile sağ- lığı merkezi (ASM) sağlık çalışanlarının sözleşmeleri feshedileceği yönetmelik- te yer almıştır. Yeni yönetmelik ile sözleşme yenilme ve fesih yetkisi İl Sağlık Müdürlüklerine verilmiş olup zaten iller arasında var olan uygulama farklılıkları kişilerin insafına bırakılmıştır. Açığa alma, sözleşme yenilememe gibi olağ- nüstü yetkiler, tüm hukuk kuralları çiğ- nenerek verilmiştir."

Genel Sağlık-İş adına konuşma ya- pan Deniz Korkmaz sağlık emekçilerinin hakları için verdiği mücadeleyi hatırla- tarak "20 yıldır iktidarın uygulamış ol- duğu politikaların sonucu olarak bugün gelinen noktada çökmüş bir sağlık sis- temi, yoksulluğa mahkûm edilmiş sağlık emekçileri var" dedi.

Korkmaz konuşmasının devamında sağlıkta şiddete de dikkat çekerek "sağ- lık emekçilerinin sorunu sağlık meslek

örgütleri ile bir araya gelinerek çözüle- bilir" dedi.

İSAHED Başkanı Vildan Aydın şunları ifade etti:

"Anayasaya, çalışma yasasına, insan haklarına aykırı her türlü suiistimale açık, iş güvencemizi ve özlük haklarımızı tümüyle ortadan kaldıran yönetmeliği kabul etmiyoruz."

Sağlık Bakanı'na seslenen Aydın "Artık bu çöküşle yüzleşin. Güvenli kol- tuklarda cilalı masalarda planlanan uy- gulamalardan vazgeçin. Emegün gerçek sahibi olan bizlerin sesine kulak ve- rin" dedi.

"MÜCADELEMİZ KARARLILIKLA SÜRECEKTİR"

İstanbul Tabip Odası Aile Hekimliği Komisyonu adına söz alan Saffet Ercan yönetmeliğin aile hekimlerine dönük saldırılarını tek tek sıralayarak "Bugün bir kez daha G(ö)revdeyiz. İTO olarak ceza yönetmeliğine karşı verdiğimiz mü- cadele yönetmelik geri çekilene dek ka- rarlılıkla sürecektir" dedi.

KIZIL BAYRAK / İSTANBUL

**Sermayenin ve gerici-faşist rejimin
sefalet dayatmasını reddedelim!**

İnsanca bir yaşam ve çalışma koşulları için...

mücadeleye!